

S. Hancock

"The Knight"

No. 1

VOLUME 42

SAUSIS - JANUARY, 1956

CONTENTS - TURINYS

ŽENGIANT Į 1956 METUS — Alfa Sušinskas	3
TODAY'S HEROES — Rev. Albert J. Contons	4
GIMTOJI KALBA — L. Dambriūnas	5
ŠVENTASIS — BOKSO GLOBĖJAS — Kun. B. T-tis	6
ABOUT THE ORGANIZER OF THE KNIGHTS OF LITHUANIA — Kun. Stasys Raila	7
THE MARIANAPOLIS — Rev. Edward Aksomaitis, MIC.	8
MINTYS IR ĮVYKIAI — Kun. M. Vembrė	10
... IR TĖVYNEI — Evelyn M. Bender, Ph. D.	11
LITHUANIAN NEWSMONGER	12
ALL-AMERICAN LITHUANIAN FOOTBALL TEAM — Stanley Balberis	13
JOHNNY PODRES COMES HOME — Tony Yuknis	14
IŠ VYČIŲ SEIMO — Kun. St. Raila	15
MEMBERSHIP DRIVE — Joseph A. Sakevich	16
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA — Ignas Sakalas	17
FEBRUARY ACTIVITIES — Rev. St. Raila	18
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS — Ignas Sakalas	19
JUNIOR PAGE	21
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES	22

KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL OFFICERS

1955 — 1956

REV. ALBERT J. CONTONS,
Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

ALEXANDER WESEY-VASILIAUSKAS,
President
72 Steamboat Road, Great Neck, N. Y.

EDWARD A. DANIELS, Vice President
44 Byron Street, Worcester, Mass.

JOSEPH A. SAKEVICH, Vice President
94 Grace St., Irvington 11, New Jersey

MRS. MARCELLA ONAITIS, Rec. Sec.
2304 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.

MRS. RITA PINKUS, Fin. Secretary
76 Providence St., Worcester 4, Mass.

WALTER R. CHINIK, Treasurer
4649 Cook Ave., Pittsburgh 36, Pa.

JOHN S. DANIELS, Trustee
149 W. Eighth St., S. Boston 27, Mass.

BETTY TUCKER, Trustee
7143 So. Sacramento, Chicago 29, Ill.

KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.,
Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago, Illinois

COMMITTEES

RITUAL

LONGINAS L. SVELNIS, Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.

STEPHEN J. ONAITIS, Secretary
2304 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.

V. ED. PAVIS,
1409 S. 51st Court, Cicero 50, Illinois

LITHUANIAN AFFAIRS

FRANK VASKAS, Chairman
206 Van Buren St., Newark 5, N. J.
Chicago District —
LORRAINE DOMBROWSKI,
7037 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill.

Pittsburgh District —
MRS. MILDRED CHINIK,
4649 Cook Avenue, Pittsburgh 36, Pa.

New York - New Jersey District —
ANNE KLEM,
183 Dukes St., Kearny, New Jersey

New England District —
ANNE MILLER,
602 Millbury St., Worcester 10, Mass.

SPORTS

FRANK PETRAUSKAS, Chairman,
2811 Midland Ave., Syracuse 5, N. Y.

HONORARY MEMBERSHIP

LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK
L. JATIS, Secretary; ANTHONY J.
MAZEIKA, FRANK RAZVADAUS-
KAS, IGNAS SAKALAS.

Editor—DR. JUOZAS LEIMONAS,
52 Thomas Park, So. Boston 27, Mass.

Asst. Editor—PHYLLIS GRENDAL,
395 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ADVISORY STAFF

REV. J. D. ZUROMSKIS, Boston, Mass.
WILLIAM V. GORSKI, Boston, Mass.
REV. A. J. CONTONS, Boston, Mass.
LILLIAN NAVICKY, Boston, Mass.

ART DIRECTOR

STAN KANCEWICK, Chicago, Ill.

LITHUANIAN CULTURAL

JACK STUKAS, Chairman
1264 White St., Hillside, N. J.

All correspondence should reach the editor
by the 10th of the month preceding the
next issue. Correspondents may use pen
names, but all correspondence must bear
the signature and address of the writer.
The editor assumes no obligation to re-
turn any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT

Published monthly by the Knights
of Lithuania. Entered as 2nd class
matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.

POSTMASTER: if undeliverable, send
form 3579 to VYTIS, Putnam, Conn.

Immaculata Press

ŽENGIANT Į 1956 METUS...

Alfa Sušinskas

1. Tikiu, beveik visi krikščionys pradėjo naujuosius 1956 metus Dievo vardu; taip pat tikiu, beveik visi katalikai sausio mėnesio pirmąją dieną pradėjo išklaudydami šventas mišias ir pagal turimas sąlygas daugiau ir nuoširdžiau susikaupdami maldai į Viešpatį.

Dievo vardu, o ne kuriais nors burtais protingasis žmogus žengia į nežinomąjį rytojų. Išmintingasis supranta: "jei Viešpats nestatys namo, veltui vargsta tie, kurie jį stato. Jei Viešpats nesaugos miesto, veltui budi sargas. Tuščia jums keltis prieš aušrą ir sėdėti iki vėlos nakties. Jums, kurie valgote kieto darbo duoną, nes savo mylimiesiems Jis duoda jos per miegą". Šie 126 psalmės žodžiai protingajam žmogui yra kiekvienų naujų metų šūkis. Iš tikrųjų, jei Dievas žmogaus gyvenimo nelaimins, visi jo planai suduš lyg stiklas į akmenį, ir jo darbai pavirs niekais. O jei Viešpats žmogų ir jo darbus laimins, žmogui viskas išeis į gera.

Žmogus, naujuosius metus pradėjęs Dievo vardu, yra laimingiausias, nes šitokio žmogaus vargai ir nelaimės duoda jam dvasinės ir net antgamtinės naudos, ir jo gerieji darbai atneša tikrą laimę jam pačiam ir kitiems.

Kokie neišmintingi yra tie, kurie naujuosius metus pradeda be Dievo: be šauksmo į Jo globą ir pagalbą.

2. Darbas — gyvenimo laimės šaltinis. Darbštumas — didžioji žmogaus puošmena. Darbštieji nežūsta. Jie sukuria laimingą gyvenimą ne tik sau, bet net ir kitiems...

Tiesa, darbščiųjų vaisiais neretai naudojasi ir tinginiai. Tačiau nė vienas tinginys nesukurs sau laimės iš darbščiojo darbo vaisių...

Tinginytė yra darbštumo stoka. Bet šitoks jos pavadinimas yra jai pergražus. Tinginytė yra žmogaus jėgų ir paties žmogaus sunaikinimas; kas tinginauja — dvasiškai nyksta. Nė vienas tinginys nėra ką nors žymaus savo gyvenime pasiekęs. Tinginys yra visuomenės parazitas, mintas jos krauju.

Darbštumo dvasia mes pradėdame naujuosius metus. Beje, neužmirština ir ši gyvenimo tiesa: mažiausia nusideda tie žmonės, kurie daugiausia dirba; mažiausia nuklysta į šunkelius tie, kurių gyvenimą puošia darbštumo dorybė.

3. Naujųjų metų pradžioje labai naudinga padaryti savo gyvenimo reviziją: peržiūrėti savo gyvenimą, planus, siekius...

Mes labai mėgstame kitus žmones kritikuoti ir savaip juos vertinti. Tai yra labai lengva ir pigu... Tačiau prieš išstardami žodį apie kitus, pirma pažvelkime į save: kitus vertinkime savimi. Vadinasi, kritikuokime savo artimą po to, kai mes jau esame save iškritikavę. Pirmiausia reikia sutvarkyti savo gyvenimą, ir tik paskui jau būtų galima kibti ir į kito žmogaus gyvenimą...

Kas mummyse yra gera ir kas bloga? Čia, žemėje, nėra visais atžvilgiais tobulo žmogaus: kiekvienas iš mūsų turime savo baltąją ir juodąją pusę. Jas abi turime stenėtis gerai pažinti. Pažinę ir perrevizavę save, jau galime pradėti kilti augštin.

Idomi psichologinė smulkmena: labiausiai ir daugiausia puola kitus tas, kas pats turėtų būti daugiausia puolamas...

4. Krikštas padaro mus krikščionimis, bet savo gyvenimu krikščioniški mes patys turime pasidaryti savo pastangomis ir darbais. Juk ne taip jau maža turime ir vadinamų pakrikštytųjų pagonių. Tikrą krikščionį sudaro Dievo ir artimo meilė.

Būkime nuoširdūs ir sau patiems atviri: Dievą mylėti yra lengviau, negu savo artimą. Tačiau kas šitaip ir elgtusi, to Dievo meilė nebūtų tikra: negalima Dievo tikrai mylėti savo artimo nemylint. Tai yra evangelinė tiesa, o gyvenimas ją patvirtina.

Konkrečiame gyvenime mes tiek esame tikrieji krikščionys, kiek mes turime ir parodome artimo meilės...

5. 1956 metus pradėjome Dievo vardu, tikėdami Jo apvaizda ir Juo visiškai pasitikėdami.

Ir kaip šūkį šiems metams mes pasirenkame šį: *pasidaryti geresniu žmogumi ir tobulesniu krikščionimi ir duoti daugiau laimės kitiems, kad tuo ir patys laimingesni pasidarytume.*

TODAY'S HEROES

Rev. Albert J. Contons

Teen Age has been defined "as a time in life when girls begin to powder and boys begin to puff."

The process of growing up is a thrilling adventure for youth. It's like the awe of the tourist in New York who emerges from the dark shadows of the subway at night to be blinded by the brilliance of Broadway. Multicolored neon lights flash their messages in blinking regularity. Illuminated theatre marquees stretch in every direction. Caddies and lizzies, cabs and hacks blast their horns in frantic cacophony, jeopardizing jay walkers and jalopies alike. Multitudes mill and jostle, hurrying helter skelter to nowhere. The tourist is captivated by the novelty of the hustle and bustle of the great metropolis, for this is modern living.

It is easy the immature youth, groping to find his way in the maize of modern life, to be hypnotized by the modern pagan. Unfortunately, the modern pagan is not always recognized for what he is, and can easily deceive the unwary young Catholic.

First and last, the modern pagan is always a "gentleman." He will not revile the Catholic with salted insults, he will not club the Catholic skull into brutal submission, nor will he even advocate bloody persecution of blameless believers. Instead he will be most courteous in gnawing away at the foundations of belief. "Certainly you Catholics don't believe..." "Of course modern scholars no longer hold..." "Naturally it is unreasonable to expect..." The modern pagan is squeamish about spiritual blood-letting. Spiritual death must be induced painlessly. It must be brought about politely, with due respect to the emotional sensibilities of the victim.

Democracy is the watchword of the modern pagan. But a more exhausted and abused word cannot be found in the English language. Soviet Communists use the term to draw a black curtain across the harsh realities of their iron rule; religious bigots use the word to veil the autocratic hatred which has infected their evil hearts; selfish politicians use the respected term to hide their ambitious plans.

The modern pagan uses the word "democracy" to mislead the unsuspecting. For him democracy means that all religions should be equal, that one religion is as good as another. This represents the thought of the Masons, YMCA, and other modern organizations. But if all religions are equally good, we may as well say that all religions are equally bad. If religious truth boils down to a majority vote of the people, then religious truth can change from generation to generation. As a matter of fact the day might even come when God Himself would

be voted out of existence by the "democratic" system of the modern pagan.

Enough of this discussion, for the modern pagan is already taking offense. To the modern pagan it is the height of rudeness and impoliteness to get involved in a religious discussion. "Good manners" forbid any more than a passing reference to religion. Religion as a topic of conversation should be taboo. This is the most effective way to promote the spread of modern paganism.

Morality is in reverse for the modern pagan. The face on the barroom floor is gently described as a "tippler"; lewdness is "love"; marital excess is "birthcontrol"; the fly-by-night is a "gay blade"; immodesty is "style"; literary filth is "freedom of expression"; vice is "virtue". These pagan idols are hammered into the young mind by magazine, pocket book, comics, movies, radio and TV, bill board and theater, in an attempt to drive out the Catholic ideals of youth.

No wonder that the noted writer, Paul Claudel, has urged, "Youth is not formed for pleasure, but for heroism. The world is not too strong. A young man must be a hero today to resist the temptations that surround him, to be the lonely believer in a despised doctrine, to face the arguments, the blasphemy, the scurrility which fill our books, our newspapers, and our streets, without giving way a finger's breadth — to resist his family and his friends, to be one against many, to be faithful against all."

Our times call for heroic youths, because modern paganism is camouflaged, and attractive to the eye. Youth must be strong in loyalty to the Church, to resist the lure of pleasure.

For only MODERN SAINTS can defeat MODERN PAGANS.

IN MEMORIAM

James Cherry-Višniauskas, Chicago, Ill.

It is with deep sorrow that we learned of the unexpected and sudden death of our beloved K. of L. member, James Cherry. He was 4th degree member of the Knights of Lithuania, past chairman of the Ritual Committee, and active not only in the Supreme Council, but also in the Illinois-Indiana district and Council 36 (Brighton Park) from his early childhood. He died at the prime of life — 44 years of age. We extend our sincere sympathy to his wife.

L. Vyčių organizacija

GIMTOJI KALBA

L. Dambriūnas

VEIKSMAŽODIS (The Verb)

Norint kurią kitą kalbą pramokti ar išmokti, yra naudinga ją palyginti su gerai žinoma kalba. Palyginti ne tik bendrais bruožais, bet ir atskiras vienos kalbos formas su kitos kalbos formomis. Iš eilės susipažinkime su lietuvių kalbos veiksmažodžiais. Tai yra viena iš svarbesnių ir sunkesnių kalbos dalių, dėl to apie ją reikia plačiau pakalbėti.

Jau vieną kartą esame kalbėję apie tai, kad lietuvių kalba turi daugiau senų kalbos formų, negu anglų kalba, t. y. lietuvių kalba turi daugiau įvairių žodžių galūnių (endings). Tai yra pagrindinis šių dviejų kalbų skirtumas (difference). Tas skirtumas gerai matyti ir veiksmažodžiuose. Pvz. esamajame laike (in the present tense) lietuvių kalbos veiksmažodžiai turi 5 galūnes (aš dirb-u, tu dirb-i, jis dirb-a, mes dirba-me, jūs dirba-te), o anglų kalboje tik 2 galūnes (I, you, we, they work, he works). Maža to. Lietuvių kalbos veiksmažodžiai gali turėti ir kitų dar galūnių, dėl to jų vartojimas (using) dar labiau pasunkėja.

Aplamai esamajame laike (in the present tense) galūnės yra trejopos (of three kinds), būtajame laike (in the past tense) dvejopos (of two kinds) ir būsima-jame laike (in the future tense) vieneriopos. Tai parodo sekanti lentelė, kurią reikia gerai išžiūrėti.

Esamasis laikas (Present Tense)

Vienaskaita (Singular)	Daugiskaita (Plural)		
asmuo			
1 person-u, -iu, -au	-ame,	-ime,	-ome
2 " -i, -i, -ai	-ate,	-ite,	-ote
3 " -a, -i, -o	-a,	-i,	-o

Pvz. dirb-u, gul-iu, raš-au dirb-ame, gul-ime, raš-ome
 dirb-i, gul-i, raš-ai dirb-ate, gul-ite, raš-ote
 dirb-a, gul-i, raš-o dirb-a, gul-i, raš-o

bendratis (infinitive) dirb-ti, gul-ėti, raš-yti

Kaip pavyzdžiai rodo, trečias vienaskaitos asmuo gali turėti trejopas galūnes: a, i, ir o. Tai pasikartoja ir daugiskaitoj.

Būtamasis laikas (Past Tense)

Vienskaita	Daugiskaita		
1 asmuo -au, -au, -iau,	-ome,	-ome,	-ėme
" -ai, -ai, -ei,	-ote,	-ote,	-ėte
" -o, -o, -ė,	-o,	-o,	-ė

Pvz.

dirb-au, gulėj-au, raš-iau dirb-ome, gulėj-ome, raš-ėme
 dirb-ai, gulėj-ai, raš-ei, dirb-ote, gulėj-ote, raš-ėte
 dirb-o, gulėj-o, raš-ė, dirb-o, gulėj-o, raš-ė

Čia, kaip matome, trečias vienaskaitos asmuo gali turėti dvejopas galūnes: o ar ė.

Būsimasis laikas (Future Tense)

Vienaskaita	Daugiskaita	
1 asmuo -siu	-sime	
2 " -si	-site	
3 " -s	-s	

Pvz.

dirb-siu, gulė-siu, rašy-siu dirb-sime, gulė-sime, rašy-sime
 dirb-si, gulė-si, rašy-si dirb-site, gulė-site, rašy-site
 dirb-s, gulė-s, rašy-s dirb-s, gulė-s, rašy-s

Čia, kaip matome, tėra tik vienoda galūnė visiems veiksmažodžiams.

Reikia pastebėti, kad kai kurie veiksmažodžiai esamajame laike turi tokias pat galūnes, kaip kiti būtajame laike, pvz.

raš-au (esam. laik.)	dirb-au (būt. laik.)
raš-ai	dirb-ai
raš-o	dirb-o

Norint sužinoti, koks čia laikas, reikia žiūrėti bendraties (infinitive). Jeigu bendratis turi galūnę-yti (rašyti), tai rašau yra esamasis laikas; jeigu bendratis turi paprastą galūnę -ti (dirbti), tai dirbau yra būtamasis laikas.

Būtamasis dažninis laikas

Lietuvių kalboje yra dar ketvirtas laikas — būtamasis dažninis, kuris turi tokias galūnes:

Vienaskaita	Daugiskaita	
1 asmuo -davau	-davome	
2 " -davai	-davote	
3 " -davo	-davo	
dirb-davau	dirb-davome	
dirb-davai	dirb-davote	
dirb-davo	dirb-davo	

Tai reiškia besikartojantį veiksmą: dirbdavau reiškia — daug kartų, dažnai dirbau. Anglų kalboje tokios vientisinės (simple) laiko formos nėra. Čia tam reikalui vartojamas veiksmažodis to use: aš dirbdavau — I used to work.

Dirbu, dirbau, dirbdavau, dirbsiu yra vientisiniai (simple) laikai, nes kiekvieną jų sudaro vienas žodis. Yra dar ir sudėtinių laikų (compound tenses), pvz. aš esu dirbęs — I have worked. Apie tai kita kartą.

ŠVENTASIS - BOKSO GLOBĖJAS

Kun. B. T-tis

1954 metų vasarą tarptautinė bokso sąjunga suruošė Romoje įdomią bokso sporto parodą ir ta proga išrinko Šv. Ubaldą visų boksininkų globėju. Išgirdęs tą keistą, bet teisingą naujieną, ne vienas save klausė, kas yra tas Šv. Ubaldas ir ką bendro turi jis su bokso sportu. Lankantiems bokso parodą ir teiraujantiems apie Šv. Ubaldą buvo atsakyta, kad Šv. Ubaldas yra Italijos bokso sporto autorius. Nors Šv. Tėvas boksininkų parinktąjį globėją oficialiai dar nepatvirtino, bet tarptautinė bokso sąjunga laiko Šv. Ubaldą savo globėju ir ne viename sporto klube iškabino jo paveikslą.

Kas gi buvo Šv. Ubaldas ir ką bendro jis turi su bokso sportu?

Šv. Ubaldas buvo Gubbio vyskupas. Jis gimė per Sekmines 1168 metais. Netekęs tėvo, jis tapo Gubbio katedros kanauninku, bet, siekdamas tobulesnio gyvenimo, išsižadėjo tos garbės ir įstojo į vienuolyną. Praėjus keletai metų, Gubbio vyskupas parsikvietė jį atgal ir padarė vieno Gubbio vienuolyno vyresniuoju. Mirus keliems apylinkės vyskupams, Šv. Ubaldui buvo pasiulytos laisvos vyskupo vietos, bet jis atsisakė jas priimti ir pasiliko vienuolyne. Pagaliau mirė ir Gubbio vyskupas. Pagal anų laikų papročius Gubbio kunigai ir tikintieji, susirinkę pasitarimui, išrinko Šv. Ubaldą savo atstovu ir nusiuntė jį pas Šv. Tėvą Honorijų II, kad paprašytų naujo ganytojo. Popiežius, matydamas didelį Šv. Ubaldo tobulumą, paskyrė jį Gubbio miesto ganytoju ir suteikė jam vyskupo šventimus.

Didelis buvo Gubbio miesto džiaugsmas, kai Šv. Ubaldas sugrįžo į savo tėviškę ir užėmė vyskupo vietą. Visi tikėjosi, kad šventasis vyskupas bus tikras jų tėvas ir padės jiems dvasiniuose ir pasauliniuose reikaluose. Šv. Ubaldas nepavykė savųjų ir padarė jiems daugiau gero, negu jie iš jo tikėjosi. Du kartu jis vedė Gubbio kariuomenę į kovą ir apgynė savo vyskupiją nuo ginkluotų priešų: vieną kartą sumušė garsųjį Barbarosą, antrą kartą jungtinę vienuolikos miestų kariuomenę, apgulusių Gubbio miestą.

Tačiau šventajam vyskupui labiau rūpėjo dvasinė tikinčiųjų gerovė, negu politinė laisvė. Todėl jis nepraleisdavo jokios progos pamokyti žmones tikėjimo tiesų bei doro gyvenimo ir kovodavo prieš

blogus įpročius, kurių ir Gubbio mieste netrūko.

Blogiausias miestelėnų įprotis buvo pyktis ir švaistymasis su kardu. Jei kas nors supykdamo ant kaimyno, tuojau, išsitraukęs kardą, šaukdavo į dvikovą arba, dar blogiau, užpuldavo jį iš pasalų. Dėl menkiausio dalyko, įžeidimo, nesusipratimo ar tariamos skriaudos, Gubbio gyventojai griebdavosi kardo ir jieškodavo teisybės ne teisėjo, bet ginklo pagalba. Dažnai susidarydavo partijos, grupės ir šalininkai, ir miesto gatvės paplūsdavo krauju. Šv. Ubaldas, matydamas tą ydą, nepavargo prašydamas ir prisiekdinėdamas gyventojus, kad liautųsi švaistesi su kardu, bet jo žodžiai buvo silpnesni už blogą įprotį. Nors jie savo vyskupą mylėjo ir gerbė, bet jo prašymo liautis kovoti ir lieti kraują neklausė.

Kartą vyskupo ausį pasiekė šauksmai ir kardų žvangėjimas ir jis suprato, kad Gubbio gyventojai vėl kovoja savo tarpe. Galvojant, kaip numalšinti tą įkarštį ir sutaukyti susipykusius, jam atėjo gera mintis. Šv. Ubaldas, apsilikęs liturginiais rūbais, užsidėjęs mitrą ant galvos ir pasiėmęs ganytojo lazda į ranką, išėjo į miesto aikštę, įsiskverbė tarp kovojančių partijų ir prašė jų, kad liautųsi kovoje. Jis šaukė, grąšino ir prašė, bet jo balsas nuskambėjo kovos įkarštyje, ir niekas jo nepaklausė. Tada Šv. Ubaldas, šaukdamas ir grąšindamas, krito ant žemės ir nudavė esąs mirtinai sužeistas. Iš jo rankų iškrito ganytojo lazda, ir vyskupas gulėjo ant žemės, kaip negyvas.

Kovojančios partijos, pamačiusios ganytoją krintant ant žemės, manė, kad jis tikrai mirtinai sužeistas, ir tuojau liovėsi kovoti. Ir priešai, ir draugai apspito vyskupo kūną ir pradėjo gailėtis nepaklausę jo žodžių. Moterys ir vaikai verkė, o vyrai, nuleidę galvas, stovėjo aplinkui. Kai vyskupas suprato, kad kova nutilo ir visi miesto gyventojai susirinko jį apverkti, jis pašoko nuo žemės ir nustebusiems pasakė tokį ugningą pamokslą, kad jo žodžiai, rodos, vertė vėrė ir kūną ir sielą. Pasakęs pamokslą, liepė visiems išsiskirstyti, o pats, parėjęs namo, parašė dar ugningesnę ganytojo laišką. Tačiau, nepasitikėdamas padarytu įspūdžiu ir vienkartinu laimėjimu, laiško gale jis pridėjo patarimą silpniesiems: jei kas nors, nepaisant gerų pasiryžimų, vėl norėtų ko-

voti ir jieškoti teisybės ginklo pagalba, tegul kovoja kumščiu, bet ne kardu.

Gubbio gyventojai, išgirdę vyskupo laišką ir išmintingą patarimą, dar kartą susigraudino ir pamatė, kad ganytojas supranta jų silpnybę ir trokšta jiems tik gero. Jie liovėsi kovoje su kardu ir, jei kartais susipykdavo, pavartodavo kumštį. Nuo kumščio niekas nemirė, ir palengva visoje vyskupijoje įsiviešpatavo santaika ir ramybė. Tačiau kumštį jie taip pamėgo, kad pavartodavo ne tik gindami teisę ir garbę, bet ir žaisdami. Tokiu būdu jie tapo pirmieji bokso mėgėjai Italijoje, o jų šventasis vyskupas praėjusiais metais buvo vienbalsiai išrinktas bokso sporto globėju. "Žv."

KAIP BUDISTAI SIEKIA LAIMĖS

Šeštame šimtmečiuje prieš Kirstaus gimimą šiaurinėje Indijoje gyveno garsus mokytojas, vardu Gautama. Jis buvo didikų giminės, turtingas ir gabus, vedęs sau lygią moterį ir, atrodo, laimingas. Tačiau tikros laimės jis nepažino, nes jį vargino klausimas, kaip žmogus gali save išvaduoti iš netobulumo ir kančios. Jieškodamas patenkinančio atsakymo, Gautama paliko savo namus ir žmoną, apsigyveno nuošalioje vietoje ir atsidavė mąstymui. Vieną dieną, bemąstant apie gyvenimo prasmę, jį apėmusi lyg kokia nepaprasta šviesa, ir jis tarėsi suradęs atsakymą į senai rūpinimą klausimą. Tą dieną jam paaiškėjo, kad žmogaus siela pereinanti daug gyvybės laipsnių, kol išsivaduoja iš visų savo norų, troškimų ir minčių ir pasiekianti "nirvana" — amžinąją ramybę. Toji "amžinoji ramybė" nėra tačiau gyvenimas ir laimė, kaip mes ją suprantam, bet gyvenimo paneigimas, lyg koks gyvenimo šešėlis.

Taip išsiaiškines gyvenimo prasmę, Gautama apleido vienetę ir, eidamas per Indijos kaimus ir miestus, pradėjo skelbti savo mokslą. Žmonėms jo žodžiai patiko, ir jie pavadino jį apšviestuoju arba "buda". Pradžioje, tiesa, naujas mokslas neturėjo didelio sekėjų skaičiaus, bet, laikui bėgant, jis vis dėlto palengva plito, pasiekdamas tolimiausius Indijos kampūs. Po Budos mirties Gautamos mokiniai — budistai — tęsė mokytojo darbą, veddami griežtą gyvenimą ir siekdami tobulumo. Valdant Indiją karaliui Asokai, budizmas tapo valstybės religija. Prietaringi ir tamsūs žmonės apsupo Budos asmenį legendomis ir padavimais, pripažindami jam beveik dievišką garbę. Iš Indijos Budos mokslas persimetė į Ceyloną salą, į Burmą, dabartinę Indokiniją, Kiniją ir net Japoniją.

About the Organizer of the Knights of Lithuania

TO THE OFFICERS AND MEMBERS OF THE KNIGHTS OF LITHUANIA

DEAR KNIGHTS:

At the past National Convention of the Knights of Lithuania held in Newark, N. J., August 26-28, the delegates discussed and accepted a resolution to have a salaried K. of L. Organizer, providing such a person and the means to pay him were found. The Convention asked me to take on this responsibility, and this is my reason for writing to you.

Esteemed Officers, Members and Friends of the Knights of Lithuania. We, ourselves are not the only ones who can solve this problem. Yes, only you, each individual member of the Knights of Lithuania. Therefore, I ask you to please consider this question very seriously. Discuss, think and consider every aspect and only then place your hand over your heart and answer yes or no.

I am going to publish all your opinions in the "Vytis". By doing all this, all of us will clearly see whether we shall be able to obtain such an Organizer or not. Let this be your own decision and not that of some one else. It is most important that each and every member express his own personal opinion on such a vital question. Let us think, decide, and write, whether we shall have an Organizer!

1. WHO. I have in mind Joseph Boley, as our Organizer. I have not as yet approached him in regard to this matter, because it is important to know your decision first, before asking anyone. You are asked to submit the names of all possible candidates, also, the final decision will be made by the Supreme Council Officers.

2. ORGANIZER'S DUTIES AND RESPONSIBILITIES. He would live and work for the Knights of Lithuania, just as other salaried Organizers are doing in similar organizations. He would work with councils, council officers and Juniors, visit the councils, conduct leadership courses, participate at committee and officer meetings, help organize various celebrations, district conventions, etc. He would prepare an Activity Program and represent the Knights, and ever ready to fight for our cause — always and everywhere. His job would be to organize Juniors, educate the leaders, revive inactive councils help stage plays, organize choirs, orchestras, camps, outings and excursions. He would keep us informed of K. of L. activities through the "Vytis". He would confer with spiritual Directors for betterment of K. of L. religious activities in their respective parishes. He would participate at District Conventions and work very closely with the Supreme Council. He would be adviser and worker, able to help you with your undertakings and answer your suggestions.

3. SALARY. It is suggested to pay a salary of approximately \$300.00 a month, and traveling expenses which would be approved by the Supreme Council. Some of the travel expenses could be taken care of by the councils who would invite him for a service.

4. MEANS OF PROVIDING THE FUND. Our ideal is much dearer than a dollar. If we are convinced that having such a person in our organization would benefit us and help us reach our goal, we shall find the means of raising the necessary money. Those, of us, who would be against an organizer because of lack of funds, certainly would not have the good of our organization in mind by making such a decision. If we allow the Knights of Lithuania to continue to die, instead of grow, then our future is very dark and uncertain.

If every council would co-operate the necessary money could be provided by each council contributing \$8.00 a month to this fund. Another suggestion is for individual members to contribute \$2.00 per year, providing a method could be worked out to see that \$8.00 is sent to the Fund every month. Under an Organizer, our activities would be more successful, and provide larger funds for the Councils.

5. LENGTH OF TIME. This project is foreseen to be tried for a period of two years. During this time we shall be able to see whether we have progressed as is expected, and then could make the final decision whether to continue or not. I, sincerely believe that an Organizer would put much more life into our organization, and if you, each one of you consider this matter objectively, I am sure you too, will be convinced that the Knights of Lithuania need someone to help them attain their goal.

Before closing, I would like to mention that some members and friends of the Knights have already informed me that they are willing to donate larger sums of money to support this project, if it is accepted by the Councils.

Please discuss this question at your next meeting and kindly fill out the enclosed form and return it as soon as possible.

Vytiškai
Kun. Stasys Raila
307 Pine St.
Tamaqua, Pa.

KNIGHTS OF LITHUANIA SALARIED ORGANIZER

Please return form as soon as possible. (Not later than 30 days).

Table with 2 columns: Description and No. of Members in Council. Rows include: No. of Juniors, Salary of Organizer, No. for a Salaried Organizer, No. Against Salaried Organizer, No. willing to contribute \$2.00 per year for this purpose.

SUGGESTIONS AND REMARKS:

Date Council No.
Officer's Signatures

The Marianapolis

25th Anniversary

Commanding the very top of Thompson Hill in Thompson, Connecticut, Marianapolis Preparatory School opened its doors to the student body for the twenty-fifth time this fall. Not old as far as preparatory schools go, Marianapolis is a young school; yet in its short history it has passed through a good many of its growing pains, and its development from a boarding high school and college into a college preparatory school is interesting. Marianapolis has had its large numbers of students; it has its golden day in athletics both in football and in basketball; it has seen its student body decimated during the second war. It has seen its college department dwindle away when her students answered their nation's call. Yet the faint spark of vitality glimmering in the dark shadows of the future was not allowed to die but was valiantly fanned into a bright flame by those who refused to see her die. Revitalized after the war by a hopeful staff and energized by new faculty members who stressed scholarship and proficiency in studies as high ideals, Marianapolis is rising to a more vigorous and surer existence than ever before. If progress is slow, it is certain, and the shifting sands of uncertain policies are solidifying into a deep and firm foundation.

Campus

The campus of Marianapolis contains nearly 300 acres of rugged New England woodland and meadows. Far from large

cities, its relative isolation provides an ideal atmosphere conducive to study and contemplation. The students live in large homes converted into sleeping quarters. Each lodge is supervised by a priest or a lay faculty member in permanent residence there. Thus a homelike atmosphere is maintained as well as constant supervision.

Colonial Mansion

The present school building, a luxurious colonial mansion, was the former summer residence of a multi-millionaire and his family. Its large, spacious rooms with a fireplace in each room are ideally suited for classrooms and study halls. The view through the windows is particularly pleasing, revealing as it does, pleasant glimpses of sweeping lawns and colorful gardens. No highway traffic, city dust or din disturb the tranquility.

Prep School

As a preparatory school, Marianapolis has as its chief objective to prepare its students in the best possible manner for entrance into the great universities of the country. It does this by looking upon the student as a candidate for college. The student soon discovers that he is no longer spoonfed upon a watery diet but is being given substantial intellectual food in stiff doses. Since the boarding school enrollment of schools such as Marianapolis is of necessity much smaller than of the

larger day schools, the student discovers that he too possesses an individuality and is ever a working part of an intellectual system that is ever prodding him to think. He is no longer lost in a firmament of brighter personalities but now receives the individual attention so necessary to give him a sense of belonging.

Course — Routine Work

The curriculum is whittled down to bare essentials: the Classics, Greek and Latin, English, History, Mathematics, Sciences and Modern Languages. Few electives of transitory nature are available to lure the student away from first things. Yet the courses, the Classical, Scientific, and General are so designed that the graduate can enter any college of his choice, be it Arts and Sciences, Engineering or Commerce and Finance.

The routine of the school day at a prep school is much the same as that of day schools except that the students take all three meals at the school itself. The boys are required to wear coat and tie at all times except at recreation and manual work. Classes begin at 8:30 and finish at 2:30. All must participate in the athletic program for at least one hour and a half in the afternoons to restore flagging spirits. One hour of supervised study is followed by dinner at six. Supervised study is resumed at 7:15 and terminates at nine o'clock. The day ends as it began — with chapel. The boys retire at ten o'clock, none too early after a day filled with activity.

Recreation — Sports

The old adage that all work and no play makes of Johnny a dull boy is never so true anywhere as at a boarding school. As a result every effort is made to provide as varied a recreational program as possible. A movie is shown every Saturday evening. A television set is available at appointed intervals. Other facilities are made use of such as two bowling alleys, pool table, ping-pong, gym volley ball, baseball and football fields. Though Marianapolis has had excellent football teams in the past, it has been compelled to follow the example of some of the universities and has suspended this sport from its athletic program. Experience has shown that even the most legitimate interest in a sport can too often degenerate into a mania to the detriment of scholastic achievement.

Faculty — Student Congeniality

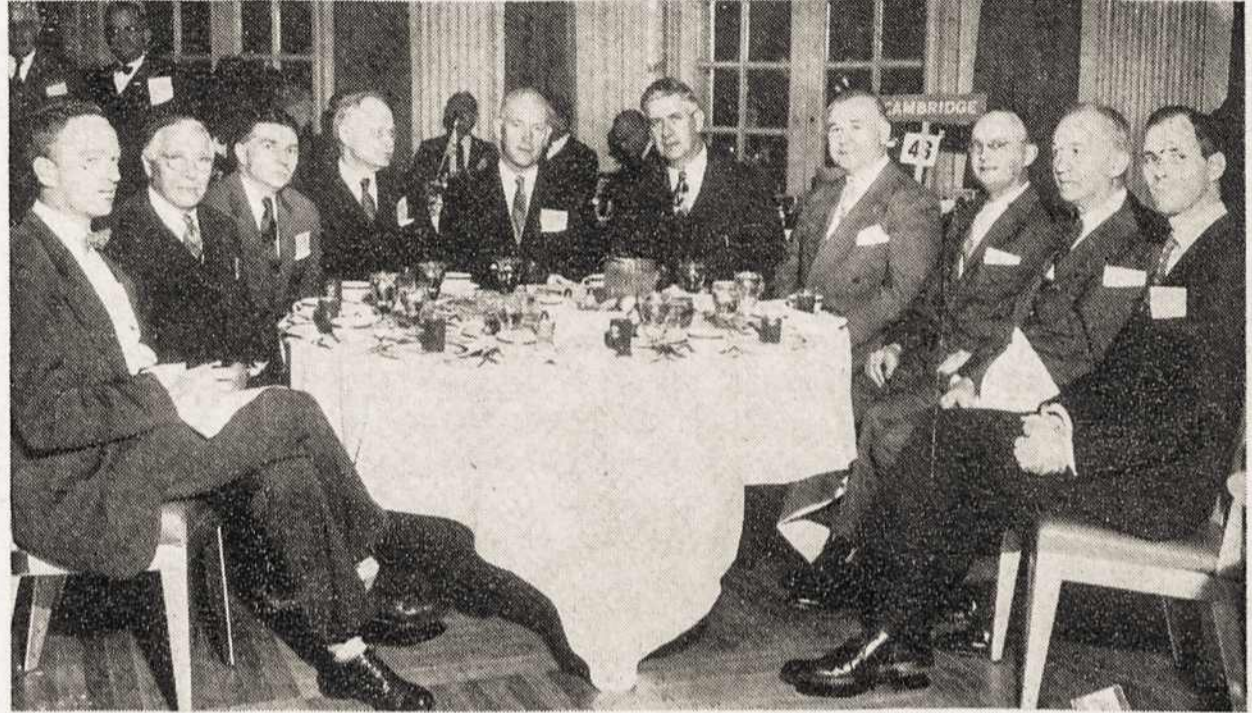
Perhaps the most vivid impression that is made on one as he moves among the students is the homelike atmosphere. A family spirit pervades the dining-hall, classrooms and all parts of the campus. The faculty look upon each student as a distinct personality respecting his status as a human being with great potentialities for good. This attitude more than strict regimentation breeds in the boys a deep respect and love for their teachers. Nothing will persuade a boy to act like a gentleman more than the presumption upon adults that he is one. Since the faculty are in permanent residence on the campus, they are available to the student at all hours. The students are encouraged to seek out advice for all their problems. Thus the faculty-adviser system gives confidence to the boy in times of stress that he is never alone with his problems but has one of the faculty to help and advise him.

Comprehensive Expansion

Now the time has come for Marianapolis to expand its facilities so that it can make its services available to a greater number than it must turn away each year. With no endowment fund to make this possible, this task is well impossible but the faculty confidently feel its hard work will not go unrewarded and that its building program can soon be started.

Rev. Edward Aksomaitis, MIC.

Mass. Congressional Town Meeting Sponsored by the Greater Boston Chamber of Commerce in Co-operation with Local Chambers of Commerce in Mass., at Sheraton Plaza Hotel, Boston.

National Affairs Committee of Cambridge Chamber of Commerce, seated, left to right: G. Q. Wales, Brown-Wales Co.; Floyd H. Blackman (Committee Chairman), Stone & Forsyth Company; B. A. Johnson, Cambridge Electric Light Company; ANTHONY O. SHALLNA, Attorney; Francis W. Phelan, W. T. Phelan Co., Chamber President; Representative Thomas P. O'Neill, Jr.; A. G. MacKenzie, Cadillac Manager, Thibault Bros., Inc., Chamber Vice President; H. W. Atkinson, Cambridge Electric Light Company, Chamber Director; Dr. Morris Bryan Lambie, Harvard University; D. Reid Weedon, Arthur D. Little, Inc.

K. OF L'ERS participating in the United Lithuanian Relief Fund Drive in Newark, N. J. were right to left: Frank Vaskas, Rev. Peter Totoraitis, chairman of the Drive and Mrs. Charles Douches; also Ona Saveikytė, and Mrs. E. Trečiokas, secretary of Branch No. 35. Mayor Carlin (fourth from right) greeted the Lithuanians at City Hall, and made first contribution.

MINTYS IR ĮVYKIAI

ATRASTAS SENIAUSIAS MARIJOS PAVEIKSLAS

Š. m. gegužės mėn. 2 dieną "Life" 94-97 psl. rašo, kad rastas seniausias Marijos paveikslas.

Prieš keletą metų bažnyčioje, kuri vadinas Santa Maria Nuova in Roma kabėjo kuklus Marijos su Kūdikiu paveikslas. Minėtą bažnyčią prižiūrėjo vienuoliai ir jie sumanė tą paveikslą atnaujinti. Minėtam darbui pakvietė dailininką Pico Cellini. Greitu laiku jo paprastas valimo darbas pasirodė esąs labai sudėtingas: reikėjo nuimti viršutinį dažų sluoksnį. Jis atrado, kad ankstyvesnis dailininkas buvo perpiešęs Marijos paveikslą iš tryliktojo šimtmečio!

Kai Cellini geriau išžiūrėjo, jis atrado, kad ir tryliktojo amžiaus dailininkas buvo perpiešęs dar senesnę paveikslą. Jis dar kartą nuėmė dažus ir surado seniausiąjį Marijos paveikslą. Pirmas įtarimas atėjo Cellini į galvą, kad po tryliktojo amžiaus paveikslu yra dar senesnis, kai pastebėjo įdeginimo žymes. Encausting — vaško įdeginimas buvo vartojamas klasikinėje Romoje. Išsykio jis tik įtarė, o vėliau ir tikrai pasirodė, kad viduramžio darbas buvo užklijuotas ant dar senesnio paveikslu. Pašalinus ir nuėmus dažus, jis atrado migdolinių akių Mariją su Kūdikiu.

Kadangi seniausias paveikslas yra panašus į senovės Romėnų tapybą, tai žinovai mano, kad tas paveikslas gali būti iš ketvirtą šimtmečio pabaigos ar penktojo pradžios. Ir galimas dalykas, kad tai yra seniausias Marijos paveikslas randamas Vakarų pasauly. Kad galėtų išstudijuoti žinovai, jis yra vėl pakabintas bažnyčioje. Minėtieji vienuoliai džiaugiasi atradę neįkainuojamą turtą, o mums yra įrodymas, kad Marijos paveikslai buvo piešiami nuo pat krikščionybės pradžios. Katakombose randami Marija su Kūdikiu ir pranašas Balaamas, o padavimas sako, kad jau šv. Lukas nupiešęs Marijos paveikslą.

* * *

Italų valdžios remiama Italų Archeologų draugija rengiasi atnaujinti Efeze, Maž. Azijoje, seną Marijos bažnyčią, kurioje yra įvykęs trečiasis visuotinis Bažnyčios susirinkimas 431 metais.

* * *

Rytų Vokietijoje komunistai išleido naują įstatymą, kuriuo santuoka turi būti išardyta, jei ji nustoja būti naudinga visuomenei. Berlyno vyskupas Weskman Rytų Vokietijos vyskupų vardu nusiuntė komunistų vadui Grotewohl protesto laišką.

• KAS YRA HUMIDITY — DRĖGNUMAS ORE? Pavasary ar rudeny, o ir

šiai metų bėgy pranešant orą labai dažnai mes girdime, kad temperatūra (oro šiluma ar šaltis) yra 80, o humidity — drėgnumas 94. Kas gi yra humidity — drėgnumas? Pirmiausia, mes turime prisiminti, kad oras nėra sudarytas iš pavienios medžiagos; jis susideda iš deguonio (oxygenium), gesuonio (azot) anglirugšties (carbon dioxide) ir kitų. Viena iš svarbiausių dalių yra vandens garai. Ore visuomet yra daugiau ar mažiau vandens garų... Prie jūros kuo aukštesnis karštis (temperatūra) tuo daugiau vandens garų ore. Kai jau nebegalima pridėti "daugiau", sakoma, kad oras "prisotino" vandens garais. Kai nebegalima daugiau pridėti vandens garų, tuomet prasideda jų kondensavimas — "susispaudimas" pavidale rūko, lietaus, ledų, sniego. Taigi sakdami, "Humidity", mes suprantam didžiausį kiekį vandens garų tam tikroje talpoje. Absoliutus humidity būtų vandens svoris vienoje kubinėje pėdoje. Bendrai imant, kai kalbame apie humidity, tai suprantam reliativus humidity, tai yra didesnis ar mažesnis vandens garų nušimtis. atsižvelgiant į absoliutinį kiekį, t. y. didžiausią vandens garų galimybę, prie esamos šilumos (temperatūros). Jei sakysim, prie 80 laipsnių šilumos yra 75 nušimčiai humidity, tai reiškia, kad prie 80 laipsnių šilumos šiuo atveju tėra tik trys ketvirtadaliai vandens garų, kiek jų galėtų būti... Kai oras labai karštas ir vandens garų labai daug, mes jaučiamės nesmagiai. Žinoma, mūsų kūnas yra reikalingas tam tikro kiekio vandens garų; sakysim, kai labai karšta. O kai labai sausa, tai tuomet irgi jaučiamės negerai: lūpos skyla, sunku kvėpuoti, ir žmogus ilgai tokiame ore negali gyventi. Žmogui geriausia, kai humidity ne per daug ir ne per maža. Kol kas oro mes negalime reguliuoti, bet kambary jau sugebam padauginti vandens garų, padėdami vandens lėkštelę ant radiatoriaus. (Iš "B. of K.")

PAGRĮSTA BAIMĖ

• Kartą tėvas Pijus, vienuolis, kurs turi Kristaus stigmatas, gyvenęs Rotondo, Italijoje, susirgo ir buvo nutarta jį operuoti. Kadangi jo vyresnieji buvo jam užgynę rodyti stigmatas, tai jis, bijodamas, kad jį užmarinus, gydytojai dar kartą jas apžiūrės ir tyrinės, paprašė daryti operaciją jo neužmarinus. Gydytojas pasiūlė bent išgerti benediktino stiklėlį. Tėvas Pijus išgėrė. Gydytojui siūlant antrą stiklėlį Tėvas Pijus atsakė: "Bijau, kad benediktinas (suprask vienuolis) nenugalėtų kapucino".

KAD BŪTŲ LINKSMIAU

IDOMUS PRAŠYMAS

• Portugalijos ilgametis ministeris pirmininkas Salazaras be savo tiesioginio darbo, turėjo pomėgio susirašinėti su jauniu. Vieną kartą gauna laišką: "Malonus Pone! Aš esu labai susirūpinęs. Neužilgo aš turiu laikyti kvotimus iš penkto skyriaus į šeštą; bijau, kad nebūčiau sukirstas (neišlaikysiu). Girdėjau, kad Tamsta esi geruose santykiuose su Fatimos Marija. Ar Tamsta negalėtumėt pasimelsti už mane. Be to pasakykite Fatimos Marijai, kad aš gyvenau Algarve, bet dabar persikėliau į Lisaboną. Tas paskutinis sakiny labai svarbu, nes Fatimos Marija galėtų turėti *klaidingą adresą!*

* * *

Skundėsi lietuvis kunigas italui, kad parapijiečiai neina į bažnyčią.

— Kad ir italai tik du kartu teina, — šis guodė pastarąjį.

— Kada, — paklausė lietuvis.

— Pelenų dieną ir per Verbas. — Mat, jie tuomet tuos dalykus bažnyčioje gauna.

* * *

Atvykus vyskupui vizituoti, parapijos klebonas sako:

— Gal vyno stiklėlį, Ekscelencija!

— Ačiū, ne, — atsako vyskupas.

— Gal konjako, — vėl paklausė klebonas manydamas, gal perprastai pasiūlė pirmą kartą.

— Ačiū, ne, — vėl buvo atsakymas.

— Tai gal pieno stiklinę, — siūlė klebonas.

— Pieno, prašau, — sutiko vyskupas.

Klebonas norėjo pavaišinti vyskupą ir į pieną įpylė konjako. Išgėręs "pieną" vyskupas giria parapijiečius, giria bažnyčią.

— Ir man kokį žodelį, Ekscelencija! — sako klebonas.

— Gerai prižiūrėk karvę iki kito karto, — tarė išvažiuodamas vyskupas.

* * *

• — Sakyk, — tarė vienas airis lietuviui, — kodėl lietuviai nesugyvena su lenkais?

Dėl tos pačios priežasties, kaip kad ir airiai nesugyvena su anglais.

* * *

• Airiai gerbia kunigus. Sykį prie staugaus sustojimo, vienas kunigas kiek užgavo pirm jį važiuosį automobilį. Policininkas, pamatęs, kad tai kunigas, prieina prie nukentėjusio automobilio vairuotojo ir sako:

— Kam važiuoji atgal, juk gali užvažiuoti ant kunigo automobilio...

Po tokios pastabos nukentėjęs nebereiškė jokių pretensijų.

“...IR TĖVYNEI.”

BIRTH OF A NATION

by Evelyn M. Bender, Ph. D.

At first the Lithuanian people had no government apart from the priests and their assistants. The people believed that the gods would look after them. Later, however, as enemies began to threaten, kunigaikščiai, the lords and rulers, appeared for the protection of the people. Among the earliest of these were Prutenis and Vadevutis, about 600 A.D. who tried to unify the country under a single ruler. Palemonas, the first real ruler of the Lithuanian tribes, followed.

Naturally, the Lithuanians had neighbors — the Poles, Latvians, Prussians, and Russians, who were all the poor, weak relations at the time — and the Germans, who were not. “Neighbors” quite often meant “wars and troubles” in the old days, just as today, and Lithuania’s neighbors were no exception. Wars started — over trade, over Christianization, and over just plain greediness.

Whenever war was to start, the highest officer (karužas) killed a goat, dipped his sword into its blood, and passed it along from village to village, to announce to all able-bodied men that it was time to “volunteer”. It was really more of a draft, though — and the draft-dodgers got punished: they were killed and their property was burned. So most of the men “volunteered”, put on their animal skins and horned helmets (to try to scare the enemy), and went off to war when the fatal sword appeared.

About 1000 A.D. a series of wars started with the Russians and Poles which ended in success for the Lithuanians about 1220. Meanwhile more serious troubles had already arisen. By this time most of the neighbors

had become Christians and were zealously trying to convert the remaining pagans in the north. But their approach was that of the sword — bringing war and persecution. Our ancestors, even then, were obstinate, and not without reason. Christianity, as represented by their warlike, plundering neighbors, seemed no improvement over their own religion. So the Lithuanians did not give in.

Now this was right after the crusades to the Holy Land had failed. There were many knights around in Europe fresh out of a job. And here in their midst was a band of pagans! The logical thing, for that time in history, happened: a crusade against all pagans was proclaimed by the Pope. The Lithuanians, sandwiched between the Teutonic Knights of the Sword (Kardininkai) in the southwest and the Knights of the Cross (Kryžiuočiai) in the north, were particularly vulnerable, but still resisting. Their Grand Duke Rinkaldis successfully repelled the invaders in 1226. But the Teutons soon attacked again, and war continued for many years.

When Rinkaldis died, his son Mindaugas succeeded him as Grand Duke. At first Mindaugas truly looked like a conquering hero: he defeated the Teutonic Knights decisively at Saulė in 1236. When the Mongolian Tatars invaded much of Russia, about 1230, Mindaugas launched a preventive war into the East, and expanded the borders of Lithuania into parts of White Russia and Poland. But he began to run into trouble. Some of the Lithuanian dukes, including his own relatives, resented Mindaugas’ leadership and invited for-

eign powers to attack him. The Russian princes, led by Daniel, and the Teutonic Kardininkai were glad to oblige, and quickly inflicted severe defeats on Mindaugas at Amboten, Smolensk, and Novgorod.

Mindaugas realized that in order to keep Lithuania united with himself at its head, he had to “make friends and influence people” fast. So he made peace with Daniel, giving his daughter to Daniel’s son in marriage, and, as her dowry much Russian land he had previously conquered. It was clear that if Lithuania remained pagan, she would never have peace. Therefore Mindaugas decided to become a Christian and to have his country converted. Accordingly Mindaugas, his wife Martha, and two of his sons together with 60 Lithuanian men were baptized by the Bishop of Riga on August 7, 1252.

Catholic priests were then encouraged to teach and baptize all of Lithuania. In the meantime, Mindaugas sent 12 envoys to Rome, to inform the Pope of the recent happenings. The Pope rejoiced at the conversion of Lithuania, and sent a royal crown to the Bishop of Riga with instructions to crown Mindaugas as king of Lithuania. This was done at a solemn ceremony in 1253, and thus Mindaugas became the first Christian king of Lithuania.

(to be continued)

Lithuanian Newsmonger

This Department is appreciative of the assistance given to it by members. Send news items, snapshots, clippings to: VYTIS, 395 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

REV. JOHN C. JUTT of Worcester, Mass., former K. of L. National Spiritual Director (1946-1951), in addition to his duties as curate at St. Casimir's Parish, is NOTARY and ACTUARY ON THE MARRIAGE TRIBUNAL OF THE DIOCESE OF WORCESTER, PRO-SYNODAL EXAMINER FOR DIOCESE OF WORCESTER since 1951 and CHAPLAN OF THE SOUTH AREA OF THE WORCESTER DIOCESAN YOUTH COUNCIL.

This is a fact that can be proved by anyone: Very few people in any one parish more than five or ten years old, especially in the metropolitan centers, know the history of their church. ST. PETER'S LITHUANIAN parish of South Boston, Mass., whose pastor is REV. FRANCIS VIRMAUSKIS, K. of L. honorary member, is cognizant of this fact, and is having the church's history written up in book form on the golden anniversary of the parish. Not only parishioners but outside visitors may be able to receive such a book before long.

STANLEY BALBERIS, president of Council 1, Brockton, Mass., and sports writer, compiled the annual *1955 Knights of Lithuania All-American Lithuanian football team* (published in this issue). Since last fall, Stanley attended the Army-Yale game in Connecticut, Brown U. — Harvard U. in Cambridge, Mass., Brown - Colgate in Providence, R. I., Army-Navy in Philadelphia, Pa. (saw a Brocktonian — RALPH CHESNAUS-KAS play one of the finest games of his brilliant four-year career as football player), also managed to see a few high school and semi-professional games. Not only is Stanley Balberis a *Vytis* sports writer but he finds time to write for a weekly newspaper in Brockton.

ANTHONY RUDIS, one of the outstanding American Lithuanians, presided at a banquet of the Lithuanian Chamber of Commerce at the close of a golf tournament held at the So. Moore Country Club, Chicago, Ill. There were over 150 golfers and about 300 at the banquet. JULIUS BRENZA, president of the Met-

ropolitan State Bank and JOSEPHINE BERTASH were the winners at the golf tournament.

FRANK WISBAR (Visbaras) of Hollywood, California, has been director and producer of "Fireside" programs. From time to time he himself appears on the programs, which are sponsored by Crisco and other product manufacturers.

SISTERS OF JESUS CRUCIFIED, OUR LADY OF SORROWS at Cambridge, Mass., were pleasantly surprised with the presentation of a beautiful Kelvinator Frigidaire by the members of KNIGHTS OF LITHUANIA, COUNCIL 18.

DICK LUCAS of South Boston, Mass., End of the Boston College football team and son of FRANK LUCAS, former member of COUNCIL 17, was named winner of the 11th annual EDWARD J. O'MELIA TROPHY as the outstanding player in last fall's Eagle-Holy Cross football game.

FORMER PRESIDENT OF K. OF L. COUNCIL 112, Chicago, Ill., AL J. LEBERES and wife have adopted three orphans from Belgium. These children's ages range from 20 months to 3 years. This new family celebrated their first Thanksgiving in America last November.

THOMAS MICKUS of Amsterdam, N. Y., defeated two opponents in Union Voting, and was reelected President of the Bigelow-Sanford Local 1, Textile Workers Union of America. Another Lithuanian, STANLEY LIPKIN was unopposed for financial secretary.

You will be happy to know that a new series of religious dramas will be telecast over the NATIONAL BROADCASTING COMPANY network, beginning with the Christmas Day telecast of the story of The Nativity, "No Room at the Inn." This telecast will be followed by three others, one each month, with "The Prodigal Son" telecast over the NBC television network on SUNDAY, JANUARY 29, at 2:30 p.m. A third, "Where Your Treasure Is," will be seen on SUNDAY, FEBRUARY 26, again at 2:30 p.m., and the fourth, "The Fruitless Fig Tree," on SUNDAY, MARCH 25, at 2:30 in the afternoon. There will be no commercial messages on any of them, making them a truly public service.

REV. ROBERT K. BALTCH, spiritual adviser of Council 100, Amsterdam, N.Y., was the principal speaker at a meeting of the FIRST FRIDAY CLUB OF AMS-

TERDAM at Patrick's Highland House, November 30, 1955.

BRUNO PETKUS of Chicago, Ill., past grand knight of the Cardinal Mundelein council of the Knights of Columbus, was honored recently at a celebration in Marquette hall. A solid gold watch was presented to Petkus in appreciation of his two years of faithful service in office. Among the many dignitaries present were State Secretary George L. Griffen; State Advocate Earl S. Dunne; Faithful Navigator Charles Patterson, and district deputy Leo Clifford.

TOP THIS (If You Can)

LADY'S DAY

Attorney, after cross-examination: "I hope I haven't troubled you with all these questions."
Lady, on stand: "Not at all. I have a small boy of six at home."

FILL 'ER UP

A dentist is just about the only man who dares to tell a woman when to open and shut her mouth.

GUILT BY ASSOCIATION

Guide: "This castle has stood untouched for 600 years. Not a stone has been moved, nothing has been altered, nothing replaced."
Sightseer, whispering to friend: "Well that old miser. My landlord must even own this place, too."

SPEAKING OF DOUGH

An actor believes that a small role is always better than a long loaf.

E-e-e-eek!

Postcard to wife: Dear Flo, having an unexpectedly wonderful time. Wish you were her.

(The editors invite K. of L. readers to contribute to this department by sending in their own humorous anecdotes, jokes, or plain corn. Include name and council of sender so proper credit can be given. Address to TOP THIS editor, 201 K. St., So. Boston 27, Mass.)

1955 KNIGHTS OF LITHUANIA —
ALL - AMERICAN LITHUANIAN
FOOTBALL TEAM

by Stanley Balberis,
Brockton, Mass.

JIM KATCAVAGE, End —
Philadelphia, Pa. (Dayton U.)

Our sports writer selected the following All-American Lithuanian football team on the basis of recommendations from coaches and publicity directors: BACKFIELD — **Jim Haluska**, Racine, Wisconsin (U. of Wisc.), **Ed Vereb**, Pittsburgh, Pa. (U. of Maryland), **Joe Marconi**, Fredericktown, Pa. (W. Virginia) and **Gerry Planutis**, W. Hazelton,

MIKE SANDUSKY
U. of Maryland Tackle

Pa. (Michigan State). The line is composed of: ENDS — **Jim Katcavage**, Philadelphia, Pa. (Dayton U.) and **Dick Lucas**, So. Boston, Mass. (Boston College); TACKLE — **Ralph Chesnauskas**, Brockton, Mass. (Army - Captain), **Mike Sandusky**, Manville, N. J.; GUARDS — **John Bagonis**, Luzerne, Pa. (N. Carolina State) and **Bob Pollock**, Mt. Carmel, Pa. (Pittsburgh U.); CENTER — **Len Andrusaitis**, Lowell, Mass. (Boston College). The team is composed of eleven honest - to - goodness players who are known specialists — standout grid greats who can play both ways. Every Lithuanian should be proud of his nationality's contribution to the football wealth of this nation.

Rounding out the second team by Stanley Balberis: **Charlie Disbrow** of Princeton and **Ron Sabal** of Purdue at ENDS; **Walt Strumski** of Holy Cross and **Jim Kozlowski** of Bucknell at TACKLES; **Joe Kohut** of Miami and **John Michalski** of Bucknell at GUARDS; and **John Matsko** of Michigan State at CENTER. **Richie Klim** of Indiana, **Bob**

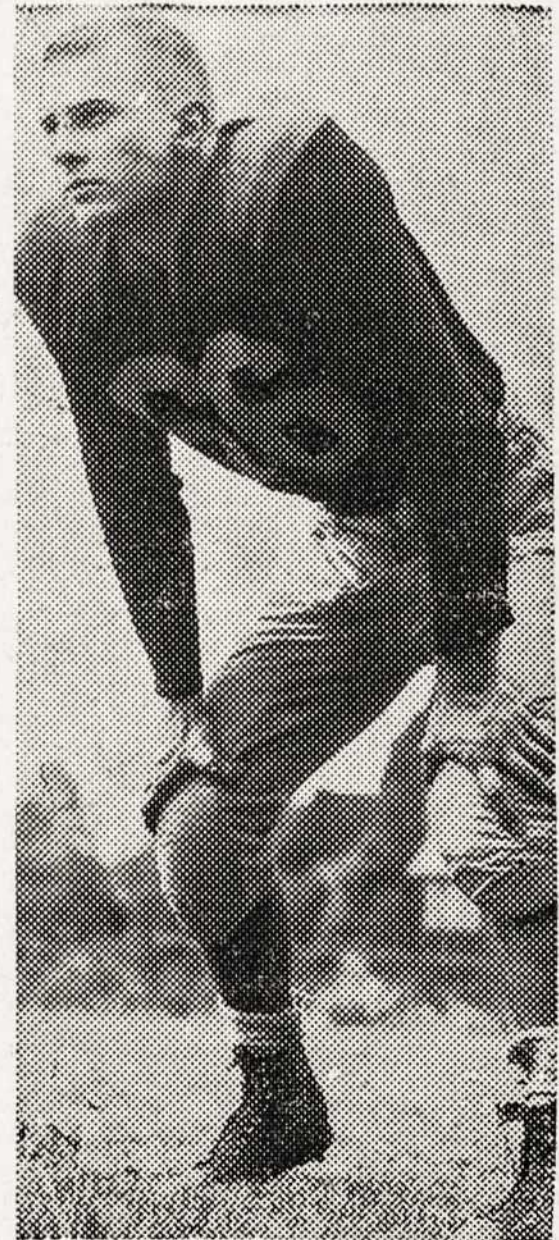

RALPH CHESNAUSKAS, Tackle—
Brockton, Mass. (Army-Captain)

Kyasky of Army, **Veto Piscuskas** of Brown, **Ralph Thompson** of Tufts, round out the second team BACKFIELD.

ED VEREB, Co-Captain
U. of Maryland Halfback

LEN ANDRUSAITIS
Boston College Guard

JOHNNY PODRES COMES HOME

by Tony Yuknis

The first Thursday after the 1955 World Series, JOHNNY PODRES - PUODRIS, the BROOKLYN DODGERS young left-handed pitcher came home to a tiny iron mining Town Witherbee, N. Y. in a flashy new sports car — one of the many gifts JOHNNY received for his great pitching in downing the once mighty YANKEES. Papa PODRES followed JOHNNY home in the old family car.

JOHNNY was surrounded by his three brothers and a sister upon arrival amidst joyful greetings and back-slapping. Mother PODRES hugged her son as tears flowed down her cheeks.

JOHNNY ended the '55 season with a 10 won and 10 lost record holding the opposition down to 3.96 earned runs per game which did not set the National League on fire. After a fine start last season, JOHNNY racked up seven victories by June. However JOHNNY came up with a sore arm in mid-season and his effectiveness suffered for the balance of the season.

The World Series saw the NEW YORK YANKEES opposing the BROOKLYN DODGERS at the

Alex Kulevich of Boston College and Paul Harasowicz of Vermont at ENDS; Joe Alekshun of Worcester and Ray Kisonas of Trinity at TACKLES; John Karacki of Dartmouth and Frank Nauyokas of Michigan State at GUARDS; and Bob Poskus of Boston College at CENTER. Tony Brenkus of Chattanooga, Bernie Wierbowski of Michigan State, Charlie Matulis of Michigan, Bill Jennings of Purdue, round out the BACKFIELD and third team.

Utility — Linemen: Joe Gabis of Boston College, Joe Carruthers of Michigan State, Ron Klim of West Virginia, Joe Wycallis of Scranton and Jerry DeLucca of Tennessee.

Utility — Backs: Lou Postuls of Michigan State, Al Russavage of Scranton and Ed Janulionis of Union College.

spacious YANKEE STADIUM. The YANKEES always won the championship playoffs in modern times, while the DODGERS always got beaten. Things ran true to form as the YANKEES won the first two games. In all World Series history no team ever dropped the first two games and recovered to win the Series. So, it was curtains for the DODGERS almost all of the baseball experts agreed.

Now, who in the world did WALT ALSTON, the Dodgers manager, pick to pitch the third game. Nobody else but our JOHNNY PODRES. He announced his arm felt great and that it was his 23rd birthday. So, the tall blond and blue eyed Lithuanian went to work in earnest in Ebbets Field that day. It was a great day as PODRES celebrated by hanging an 8 to 3 defeat on the YANKEES and BULLET BOB TURLEY.

BROOKLYN bats were now belting the ball all over the park and the Series was evened up at three victories apiece. Still the experts said no team has ever done a thing like this before — get up off the floor and win the title. The YANKEES were favored to take the rubber game, with the bigger winner's share of the World Series money to boot.

Who was picked to hurl for the DODGERS at this critical time — JOHNNY PODRES, of course. In this decisive game he pitched masterfully. His blazing fast ball was hard to see and hit. His curve was good and his change of pace terrific. After throwing a few lightening fast balls JOHNNY would pull the string — throw a tantalizing slow ball with practically the same motion. The batters, thrown off their timing, were either topping or slicing under the ball. With runners on base MICKEY MANTLE and YOGI BERRA popped out. BAUER struck out on a tremendous fast ball as PODRES fell down off the mound. In the ninth inning SKOWRON tapped an easy one to the mound, CERV lofted a lazy fly to left field and HOWARD bit at a slow ball and rounded out easily to third. BROOKLYN had won its first World's Championship.

On October 4th bedlam broke loose in Flatbush. The YANKEES were dragged through the streets in effigy as thousands of fans danced, shouted and sang while parading down the streets. In the DOMINICAN REPUBLIC a new born babe was named PODRES GARCIA.

LABAI PRAŠAU NEDEGINTI...

Spaudoje randame vis daugiau ir daugiau žinių apie istorinės medžiagos sunaikinimus. Seniau vienas laikraštis paskelbė, kaip vieno žymiausių veikėjų archyvas buvo parduotas makulatūrai, kitas — kaip vienas asmuo besikraustydamas spaudą paliko, kaip kitas didelį laikraščių rinkinį sudegino... Be to, daugelis veikėjų žodžiu papasakojo, kaip sunaikinti organizacijų archyvai, knygynai ir kita brangi istorinė medžiaga. Labai prašau jokiū būdu nenaikinti istorinės medžiagos. Nainkant daromas didelis nusikalstamas darbas prieš tautą, jos mokslą, jos kultūrą. Kiekvieną archyvinį lapelį, kiekvieną knygą ar laikraštį ir kiekvieną muzėjinį dalykėlį siųskite Pasaulio Lietuvių Archyviui, 2601 W. Marquette Rd., Chicago 29, Illinois, U.S.A.

Vincentas Liulevičius,

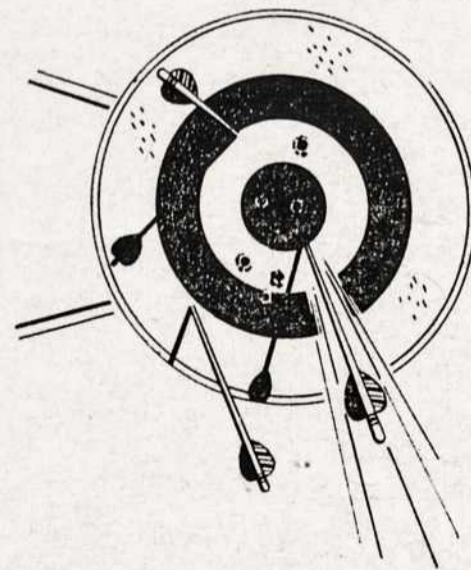
PLA Direktorius

HOW TO GET A LAPEL K. of L. PIN

The official K. of L. pins in men's and ladies' style are available at \$1.00 each, and K. of L. Constitution booklets at 25 cents each. These items are in the custody of the Building Fund, and the revenue derived from their sale goes into that fund.

Orders may be placed with the treasurer of the Building Fund Committee:

Frank Gudelis
129 Rita Street
Dayton 4, Ohio

Kun. St. Raila

IŠ VYČIŲ SEIMO

GERA PRADŽIA — PUSĖ DARBŲ

Teisingai sakoma, kad jei gerai pradėsi, tai pusė darbų nudirbta. Vyčiai tai aiškiai atsimeina. Jie savo suvažiavimus — Seimus visuomet pradeda gerai.

Seimas ir religinė dvasia

Pirmas jų žygis — bažnyčioje, pamaldos ir maldos į Aukščiausįjį. Tokia buvo ir šio Seimo pradžia — Šv. Trejybės bažnyčioj, pamaldas laikant prel. I. Kelmeliui, rengėjams ir vyčių dvasios vadams dalyvaujant. Juk kitaip ir būti negali. Vyčiai turi obalsį "Dievui ir Tėvynei". Bet ar užtenkamai Dievas gauna savo vietos Vyčių Seime, jų darbuose ir planuose, gali nė vienas klausti. Mat idealistinė, katalikiška-amerikoniška-lietuviška Vyčių Organizacija turi nepaprastą atspalvį. Ji nėra tik taip sau eilinė socialė organizacija, bet nešanti labai svarbią atsakomybę už mūsų lietuviško, katalikiško jaunimo ateitį. Todėl ir jai pradėti savo metinį sąskridį — Seimą, tenka kitomis aplinkymėmis, negu kitos draugijos tai daro. Kur vyčiai susirenka, ten su jais stovi didinga lietuvių, katalikų praeitis, ateitis ir visi jų žygiai. Vyčiai negali būti tik paprastais susivažiavimo dalyviais, bet jie neatskiriamai neša labai svarbų užrašą — katalikai, lietuviai, jaunimo pažiba. Todėl taip ryškiai turi būti matomas tas vytiškas spalvingumas, grožis, gėris, kitoniškumas. Ypač vyčių Seimo dalis, kur liečia Dievą — turi turėti 100% ir daugiau. Jei čia kas nutrūpa, sumenksta, skystai atrodo, tai

veltui visi kiti Seimo šūkių, darbų ir pasiryžimai. Jei pradžia be Dievo palaimos, tai kiek gali sektis ir pabaiga. Todėl, rodos, taip suprantama, jei kas Vyčių Seime skelbiama religinio, tai negali būti jokių išimčių, pasiteisinimų, bet įvykdyta pilnai, džiaugsmingai, didingai, vieningai. Nesuprantama būtų matyti vyčius viešbutyje, kai bažnyčioje vyčių pamaldos, mišios, šventoji valanda. Kaip galėtų bet kas pasiteisinti, jei būtų paklaustas, kodėl ne bažnyčioje, kur vyčių Seimas prasideda, kur visi meldžiasi...

Kad nereiktų vėl prie to sugrįžti, čia noriu pažymėti, kad jau kai kuris laikas, kai vyčių Seimuose gilioji religinė dvasia nėra užtenkamai iškelta. Tai negali būti pasiteisinta, kad vyčiai nesą religinė organizacija, kad jie ne melstis susivažiavę, kad tai esą religinių brolių susivažiavimų tikslas. Ne, malonūs vyčiai.

Religingumas ir dorovingumas

Vyčių Seimuose ir Suvažiavimuose turi matytis gilus religingumas ir vytiškas dorovingumas. Pirmiausia jis reikalingas kiekvieno asmeniškam gyvenimui, darbų sekmingumui, o antra vyčiai savo Seimų metu tampa apaštalai savo broliams, sesutėms, tuo pačiu ir gyvieji šaukliai savo organizacijos naudai, naujiems nariams ir tt. Kaip miela girdėti, kad vyčiai sužadina visos parapijos ar apylinkės religinį jaunimo gyvenimą, iškelia jų lietuviškumą ir garbingą vytiškumą su visais gerais darbais. Jei po vyčių Seimo tik tekalbama, kiek šokiuose dalyvavo, kiek baliuje puotavo, ar kiek vakarinėse iškylose kas nuveikta, o niekas neminės, kad kiek vyčių prie Dievo Stalo artinosi, šventąją valandą atliko, kiek darbo į posėdžius sudėjo, tai toks vyčių Seimas abejingas savo verte, nežiūrint kiek kas skelbtų, kad tai buvo labai, labai sekmingas. Nenoriu nė vienu išaukštinti, o kitų pažeminti, bet tik noriu paminėti atsitikimą iš praeito Seimo. Koks skirtumas tarp vyčių Seimo ir neseniai buvusio Ateitininkų Suvažiavimo Chicagoje, buvo paklaustas vienas dalyvis. Jis atsakė — toks, kad

Ateitininkų pamaldose prie Komunijos ėjo 90%, o vyčių 10%. Kada jų buvo pamaldos, tai visi kai vienas ten ir buvo, jų niekur kitur nematysi. Ar vyčiai savo Seimuose ir Konferencijose taip pat tai įvykdo, tegul atsako patys.

Seimų religinė programa

Aiškios, katalikiškos, griežtai vykdomos, religinės programos vyčių Seimuose turi būti. Kada ji numatyta, tai turi būti lankoma visų ir turi nešti vyčių katalikiškumo žymes labai aiškiai. Vidutiniškumas čia negali būti pateisintas. Juk vyčiai savo Seime nėra tik pavieniai asmenys, bet nešą ir vytišką ženklą, ir kalbą vytiškai, ir gyveną vytiškai. Todėl vytiškumas religinėj programoj turi būti gilus, pavyzdingas, visuotinas, nepakeičiamas. Ar užtenka vyčiams tik sekmadienį dalyvauti vyčių pamaldose, išklaudyti pamokslą, tegul atsako patys vyčiai. Norėčiau išgirsti. Ar vyčiai turėtų visi kai vienas žerėti savo religiniu, praktišku gyvenimu, giedodami giesmes, atlikdami šventąją valandą, padarydami procesiją, iškeldami savo šventojo Globėjo pamaldumą, išsigilindami į liturginį gyvenimą, atnaujindami lietuviškus religinius papročius. Vyčių obalsis "Dievui ir Tėvynei" šaukia ir laukia didžiųjų vytiškų žygių.

• Tėvas Pijus, parašė kun. V. Rimšelis, M.I.C. 1955 Chicago, Ill., vertėtų perskaityti kiekvienam lietuviškai skaitančiam vyčiui. Čia ras mūsų laikų mįslę. Kai doleris, technika, medžiaga tiesiog dievinama, čia pavyzdžiais primenama, kad yra ir dvasinis antmedžiaginis gyvenimas. Jei kas nors pav. stigmas ir mėgintų aiškinti gamtiniu būdu, bet negalima gamtiniu būdu išaiškinti ateities pranašavimų, negalima taip pat gamtiniu būdu išaiškinti skaitymą svetimų minčių, sąžinės. Skaitantysis knygoje ras dalykų, kurie atvers jo dvasiai naujus pasaulius

* * *

• Toje vietoje, kame Kristus verkė žiūrėdamas į Jeruzalę, vėliau buvo pastatyta bažnyčia. Dabar ji reikalinga remontui. Tyrinėjimai rodo, kad jos pamatai siekia net ketvirto amžiaus. Remontui pradžia yra sudėję Meksikos katalikai.

* * *

MEMBERSHIP DRIVE

The 1955-1956 Membership Drive got underway October 1, 1955. Since there was no advance notice sent to the councils, the announcement in the October issue of VYTIS is official.

This year's drive will be conducted for an eight-month period ending May 31, 1956, on a percentage basis. Councils with a lesser membership draw, will have the same opportunity to share in the prizes as councils with a greater membership draw. You will also notice that the drive is extended for a longer period so as to stress the NEED for more new members in our organization.

A quota of 50% of the members of each council has been set. This figure may sound high but if we stop to think and realize how many Lithuanians we know who do not belong to the K. of L., this figure is comparatively low.

All the prizes for this Drive will be permanent possession trophies.

The rules of the 1955-1956 Membership Drive are as follows:

1. Only new members enrolled between the months of October 1, 1955 and May 31, 1956, will be considered in the drive.
2. Payment of one year's dues is required of the new members.
3. New members will be classed as follows:
 - a) People joining the K. of L. for the first time;
 - b) Former member rejoining the K. of L.;
 - c) Junior K. of L. members advancing into the regular K. of L. councils.
4. Transfers from other councils will be not counted as new members.
5. The records of the Supreme Council Financial Secretary will be used in determining the winners.

The individual awards will be calculated by point system, as follows:

1. Organizing Junior Council — 100 points.
2. Organizing new council — 75 points.
3. Reorganizing dormant council — 50 points.
4. Sponsoring each new member — 10 points.

The program of organizing Junior councils, new councils and reorganizing dormant councils will be credited to individuals for the entire fiscal year.

Councils using a joint effort of all the members in organizing councils will not be given credit towards prizes.

Let's get out and bring in those new members. I am confident that we can have a very successful drive if enough effort is put towards this very important program.

Joseph A. Sakevich, Chairman
Membership Drive

SKAITYK
IR PLATINK
"V Y T I"

FROM EDITORS' DESK

In view of the fact that the Editorial Staff of VYTIS had an opportunity to attend a meeting of the Knights of Lithuania Supreme Council Officers on Sunday, October 23, 1955 at the K. of L. club-room, South Boston, Mass., we shall now share with you some of the observations that had been made at that meeting.

Our National President Al Wesey of Great Neck, N. Y., presided. Others present: Father Albert Contons, National Spiritual Director, Frank Vaskas, chmn. Lithuanian Affairs Committee, Edward Daniels, vice president, Mrs. Rita Pinkus, financial secretary, Larry Svelnis, chmn. Ritual Committee, John Olevitz, president of N. E. District, John Daniels trustee, Fr. John Zuromskis, chmn. Advisory Staff, Dr. J. Leimonas and Miss P. Grendal.

One can get some idea of the interest and seriousness of your officers to know that the session lasted from 2:00 p.m. to 8:30 p.m. with but a 20-minute break for a delicious repast prepared by Mrs. Shatas and daughters.

Although every point and paragraph taken up at that session had been of great importance to our organization, yet we shall only mention a few of the most outstanding projects. They were: a *Spiritual Program* presented by Father Contons; "*Suggested Plan for a National K. of L. Convention*" by Fr. Contons; several samples of "*Leader's Manual*" (used by other youth organizations) were taken up and discussed at length; Larry Svelnis, *Ritual Chairman*, made a detailed report on behalf of his committee; Ed Daniels, vice president, made a report about organizing additional *Junior Councils*; Joseph A. Sakevich, vice president, made a report of progress by mail about the *Membership Drive* for 1955-1956; with reference to the finances, reports were made by Fr. Contons, chmn. of VYTIS FUND and Rita Pinkus, financial secretary — who also reported on the revival of C-24, *Chicago, Ill.* and C-99 (*Gage Park*), *Chicago, Ill.*; Fr. John C. Jutt, hon. chmn. of Lithuanian Affairs Committee, made a very detailed report by letter about the presentation of the *K. of L. Award Medal* to former Congressman Kersten and the special November issue of VYTIS; Frank Vaskas, chmn. of *Lithuanian Affairs*, gave some results of his work with his committee; Jack Stukas, chmn. of our *Cultural Committee*, by letter reported on the activities and plans of his committee; and Dr. Leimonas gave a lively report on the *current issues of VYTIS*.

Father Stan. Raila sent in his report in which he presented his proposition about having a *K. of L. organizer*. This matter was discussed at length and will be presented to the membership at a later date.

Since the convention a new *Junior Council* had been organized in *Amsterdam, New York*.

The meeting was opened and closed with a prayer.

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

(tąsa)

73-ji KUOPA

73-ji kuopa Northampton, Mass., buvo įsteigta 1917 m. "Vyčio" nr. 9, 1917 m. rašoma:

"Čia neseniai susiorganizavo vyčių kuopa. Narių turi mažai, bet visi veiklūs. Gegužės 5 d. surengė vakarą. Daug gražių lietuviškų dainų buvo išmokę. Be to, didelę pagalbą davė Westfield dainininkai. Dabar vyčių prašoma suruošti daugiau tokių vakarų. Kuopa pasiryžus darbuotis savo ir kitų naudai".

Sekančiais metais, būtent balandžio 27 d. kuopa suruošė kitą vakarą, kurio programą sudarė lietuviškų dainų pynė. Dainų tarpuose pašokta lietuviškų šokių. Kuopa turėjo savo chorą, kuris, kaip vienoj korespondencijoj rašoma, buvo gerai išlavintas. Tik nepasakyta, kas chorui vadovavo.

Vėliau vienoj žinutėj kuopa nusiskundžia, kad "vyčiai čia turi daug priešų, kurie visokiais būdais mėgina užstoti kelią. Dėl to kuopa ir silpnai gyvuoja. Narių turi 12, jaunamečių 20". Tuometinis kuopos pirmininkas (jis buvo ir steigėjas) J. Stepnaitis ragina narius "tvirtai laikytis, kad neišsklidus".

Tiek ir težinome iš tos kuopos gyvavimo ir veikimo.

Northamptono lietuvių neperdaugiausiai gyvena. J. R. Jonas savo knygoj "Lietuviai Amerikoje" rašo, kad 1897 m. lietuvių aplinkui Northampton ūkiuose gyveno apie 150 (15 šeimų). Vėliau tas skaičius galėjo padidėti per gausesnę lietuvių emigraciją, bet ilgainiui ir sumažėti, daugeliui naujųjų ateivių panorėjus miestuose įsikurti. Tai galima spręsti ir iš "Amerika" (rinkinys įvairių faktų, žinotinių Amerikoje gyvenantiems ir čion atkeliaujantiems lietuviams, išleista 1915 m.), kur alfabetiniškai priėjus prie Northampton sakoma, kad "dabartinio lietuvių stovio negalėjome sužinoti".

Taiigi ne tik vyčių kuopa neilgai gyvavo, bet gal ir kitos lokalinės dr-jos neišsilaikė dėl lietuvių sumažėjimo.

74-ji KUOPA

74-ji kuopa Scranton, Pa., buvo įsteigta 1917 m. sausio 7 d. "Vyčio" nr. 2, 1917 m. rašoma:

"Sausio 7 d. vietinis klebonas sušaukė jaunimo susirinkimą pobažnytinėje salėj. Tikslas šio susirinkimo buvo suvienyti Scrantono jaunimą į Lietuvos Vyčių organizacijos kuopą. Prie progos pribuvo T. Shamis iš Kingston, Pa., Lietuvos Vyčių Centro valdybos narys, ir aiškino apie vyčių organizaciją, jos idealus, taip pat naudą nariui, kuris priklauso prie vyčių. Po kalbų buvo patiekti klausimai, į kuriuos atsakyta, kad visi geriau susipažintų su organizacija. Teko girdėti, kad įsirašė apie 52 nariai. Valdybon išrinkta J. Matulevičia pirminkas, J. Radzevičia vicepirminkas, S. Galinas sekretorius, K. Kluonis išdininkas, J. Stravinskas ir V. Skrockis išdo globėjai.

"Mūsų gerb. klebonas, matydamas jaunimą rašantis prie geros organizacijos, praaukojo \$5 naujos kuopos pradžiai gyvavimo".

Nors Scranton lietuvių kolonija yra viena seniausių (draugijos pradėjo kurtis 1888 m., o 1892 metais pradėta rūpintis parapijos steigimu, "Amerika" psl. 267), tačiau sąlygos jaunimo organizacijai, kaip Lietuvos Vyčiai, buvo nepalankios. Greičiausiai neatsirado iš jaunimo tokių, kurie būtų pilnai supratę vyčių dvasią, tikslus ir uždavinius. Taip pat neigiamai veikė nuo 1914 metų prasidėję parapijoj religiniai vaidai, kurie privedė prie to, kad dalis tikinčiųjų atsiskyrė nuo Romos Katalikų bažnyčios ir įsteigė vadinamą "tautišką" (nezaliežnikų) parapiją.

Kuopos trumpą gyvavimą paliudija ir šis faktas, kad Centro raštinės paskelbtuose kuopų sekretorių adresuose (žiūr. "Vytis" nr. 1919 m.) jau neberandame 7-tos kuopos. Bet kuopa dar ilgai nebuvo mirusi, nes kai 1936 metais atvyko iš Lietuvos Pavasarininkų atstovai Dr. J. Leimonas ir J. B. Laučka aplankyti Lietuvos Vyčių Amerikoje, tai jie buvo pakviesti Scranton, Pa. vyčių ir juos aplankyti. Jie čia lankėsi ir turėjo su Scranton, Pa. vyčiais susirinkimą.

ATSIŪSTOS PAMINĖTI KNYGOS

SAPOKOS ISTORIJA ANGLIŠKAI

Dr. A. Sapokos *Lithuania Through the Ages* iliustracinę Lietuvos istorijos santrauką papildomai išleido Liet. Dienų leidykla. Knyga puikiai išrašta kietais viršeliais, kaina 3.50 dol. Tai gera Kalėdų dovana Amerikoje gimusiam jaunimui ir tiems amerikiečiams, kurie norėtų susipažinti su Lietuvos praeitimi ir nepriklausomo jos gyvenimo pažanga kultūrinėje ir ekonominėje srityje. Ta pažanga yra pavaizduota puikiomis iliustracijomis ir statistiniais daviniais. Knyga gaunama lietuvių laikraščių adm., pas spaudos platintojus ir Liet. Dienų leidykloje, 9204 S. Broadway, Los Angeles 3, California.

TELL AMERICANS ABOUT LITHUANIA!

Give your English-speaking friends a book about Lithuania from "dalgininkai" of 1863 to Kaunas opera and Palanga, also about 1/3 of Lithuanian nation in the U.S.A.:

AN IMMIGRANT'S STORY

By Arejas Vitkauskas

Price \$3.75. Send check or money order to:
Philosophical Library, Inc., Publishers
P. O. Box 1317, New York 8, N. Y.

THIS IS THE FIRST AMERICAN BOOK WITH GREEN LITHUANIAN RUTA ON ITS COVER. KEEP ONE BOOK ON YOUR TABLE.

FEBRUARY ACTIVITIES

Rev. St. Raila

The month of February should find all councils really in the swing of things. New officers have gone through their paces once; they have an idea of what is expected of them, namely, to be leaders in K. of L. activity. The following suggestions should help all council presidents, both old and new, to make February better than January activity—wise.

● The February meeting could be called the council "I am a Lithuanian Day." The Lithuanian tricolor should be prominently displayed. The Knights could wear their emblem from which the national tricolor ribbons are attached; the Ladies could sport Lithuanian costumes. This wearing of the Lithuanian colors could also be done on the Lithuanian Independence Day celebrated in the community.

● The Knights of Lithuania participate 100% in the exercises at church or at the hall in commemoration of Lithuania's freedom. The local council should volunteer its assistance to make that day a memorable one. Efforts should be made to invite non-Lithuanians to the affair.

● The council officers should try to acquaint the members with the outstanding Lithuanian newspapers, magazines, books that are easily obtainable. Copies of these should be kept in the clubroom. Subscriptions to the various periodicals could be taken.

● Some councils are already doing this, but all councils should try to run off a monthly bulletin. All members should submit contributions to its pages. Where it is impossible to publish or mimeograph a bulletin, why not have a bulletin board set up before the meeting with news columns, pictures (of Lithuania, for instance) cartoons (maybe sketched by the members themselves), clippings from other sources.

● Each member checks himself or herself as to how well he or she knows the Lithuanian national anthem.

● The February meeting is the time to plan the Saint Casimir's Day celebration. Try to make it different this year by adopting some slogan or motto as the keynote, for instance, "Saint Casimir in Our Times". Ask two or three members to write out what each one thinks Saint Casimir would think, say and do if he were to drop in for a visit to the council meeting. Someone who can get the facts could write a short description of *what Saint Casimir sees in Lithuania today*.

"VYTIES" GARBĖS PRENUMERATORIAI

\$400.00 New England District, K. of L.
 \$110.00 Very Rev. Msgr. M. I. Urbonas, DuBois, Pa.
 \$25.00 Council 25, Cleveland, Ohio
 \$25.00 Rev. Magnus Kazenas, Pittsburgh, Pa.
 \$25.00 Rt. Rev. K. Bičkauskas, Indiana Harbor, Ind.
 \$20.00 Rt. Rev. Constantine Vasys, Worcester, Mass.
 \$20.00 Rev. Francis Virmauskis, So. Boston, Mass.
 A Friend

Rev. John Zuromskis, So. Boston, Mass.
 15.00 Rev. Anatolijas Stanevičius, Chicago, Illinois
 Lietuvos Vyčių Sendraugių kp., Chicago, Ill.
 12.00 Rev. Mykolas Vembrė, Stoughton, Mass.
 10.00 Most Rev. Vincent Brizgys, Chicago, Illinois
 Rt. Rev. Ignas Albavičius, Cicero, Illinois
 Very Rev. John Balkūnas, Maspeth, N. Y.
 Very Rev. Canon J. Paškauskas, Chicago, Ill.
 Matas Zujus, Wilkes Barre, Pa.
 Mr. Antanas Buknis, Cleveland, Ohio
 Rev. Albert J. Contons, So. Boston, Mass.
 Rev. Benedict Gauronskas, Ansonia, Conn.
 Miss Phyllis Grendal, So. Boston, Mass.
 Rev. Albin Janiūnas, Lawrence, Mass.
 Rev. A. Jutkevičius, Shelburne Falls, Mass.
 Rev. J. A. Jutkevičius, Turner Falls, Mass.
 Rev. John Jutkevičius, Worcester, Mass.
 Rev. Vladas Karalevičius, Elizabeth, N. J.
 Mr. John G. Kasulaitis, Cicero, Ill.
 Mrs. Mary Kober, Port Washington, N. Y.
 Rev. Joseph Naudziūnas, Cambridge, Mass.
 Rev. Felix Norbut, Norwood, Mass.
 Rev. John Pakalniškis, Brooklyn, N. Y.
 Mr. John Sprainaitis, Paterson, N. J.
 Rev. John Švagždys, Brockton, Mass.
 Rev. John Vysnauskas, Chicago, Ill.
 Rev. Walter Washila, Southold, N. Y.
 Rev. Albin Yankauskas, Athol, Mass.
 Lith. Minister P. Žadeikis, Washington, D. C.
 William Senkus, Elizabeth, N. J.
 Victor G. Mathieu, Central Falls, R. I.
 Ellen Shukis, Diamond Point, N. Y.
 Prof. Alexander J. Aleksis, Waterbury, Conn.
 Rev. Francis Virmauskis, So. Boston, Mass.
 Jack J. Stukas, Hillside, N. J.
 Rev. Juozapas Valantiejus, Waterbury, Conn.
 Rev. Francis L. Mockus, Coaldale, Pa.
 Rev. Antoninus Jurgelaitis, O. P., Providence
 Rev. Vaclovas Martinkus, Providence, R. I.
 Rev. Simanas Morkūnas, Sioux City, Iowa
 Rev. Antanas Šeštokas, Chicago, Ill.
 5.00 Rev. Aloysius Klimas, Lawrence, Mass.
 3.00 Rt. Rev. E. Stukelis, New York, N. Y.

DOVANA "VYTIES" FONDUI

Mr. Walter R. Chinik, Treas.,
 4649 Cook Ave.,
 Pittsburgh 36, Pa.

Gerbiamas p. Chinik:

Norėdamas padėti katalikiškam, lietuviškam jaunimui, siunčiu savo DOVANA "Vyties" Fondui.

a) \$10.00 auka, kaip "Vyties" Garbės Prenumeratorius

b) \$ auka, kaip "Vyties" Rėmėjas

Vardas

Adresas

Miestas Pašto Nr. Valstybė

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja **IGNAS SAKALAS**

"VYČIO" 40 m. sukakties minėjimas

Baigdami šiuos metus Chicagos vyčiai sendraugiai organizacijos istorijai užvertė du naujus lapus, pažymėtus minėjimais, būtent dešimtmečio nuo sendraugių įsteigimo atskira kuopa ir 40 metų nuo "Vyčio" pražydėjimo Amerikos lietuvių jaunimo darželyje. Apie kuopos dešimtmečio minėjimą jau skaitėme trumpoje korespondencijoje, o pastaroji išskilmė įvyko lapkričio 27 d. Vyčių salėj.

Minėjimo išvakarėse Vyčių salėj buvo suruoštas šokių vakaras atgaivintų 24-tos ir 99-tos kuopų ir to vakaro ruošimo komisija pasistengė salę gražiai tautinių spalvų popieriais išdekoruoti, kas labai pritiko ir "Vyčio" sukakties minėjimui. Gi minėjimo vakarą tą išpuošimą dar papildė JAV, Lietuvos ir Vyčių vėliavos išrikuotos prie garbės stalo.

Ruošdama "Vyčio" sukakties minėjimą komisija išsiuntinėjo kvietimus ne tik visiems sendraugiams, bet ir visiems buvusiems ir dabartiniams redaktoriams, administratoriams, Vyčių spaustuovės vedėjams ir k: Iš redaktorių atsilankė: pirmasis red. dr. Al. M. Račkus, Ign. Sakalas, adv. K. Savickus, dail. J. Pilipauskas, o sveikinimus atsiuntė M. Zujus, A. Vaičiulaitis, Ed. Kubaitis, vienas redaktorių šiuo metu gyvenęs Lietuvoje ir dabartiniai redaktoriai F. Grendelytė ir dr. J. Leimonas. Be minėtų redaktorių, garbės stalo vainiką sudarė: J. E. vysk. V. Brizgys; prel. Ig. Albavičius, sendraugių dvasios vadas; kun. P. Činikas, MIC, TT. Marijonų spaudos direktorius; red. L. Šimutis, pirmasis "V." administratorius. inž. A. Rudis; V. Pavis, Centro Ritualo komisijos narys; vyčių veteranai M. ir K. Zizai. K. Račkienė, S. Sakalienė ir T. Norbutienė, kuri tame minėjime pakelta į Ketvirtojo laipsnio narius.

Kadangi vyriausioji sendraugių parengimų šeimininkė T. Norbutienė tą vakarą buvo garbės svečių vainike, todėl ją pavadavo Paukštienė, V. Paukščio žmona, o jai talkino Žemaitienė, Petrulienė, Žalandauskienė, o į stalus padavinėjo Paukštienės dukros ir jų draugės.

Po vakarienės prasidėjo oficialioji dalis. Sendraugių pirm. Ign. Sakalui tarus įžangos žodį, kalbėjo: inž. A. Rudis, dr. Al. Račkus (minėjime dalyvaujančių redaktorių vardu), kun. P. Činikas, MIC, prel. Ign. Albavičius, red. L. Šimutis ir vysk. V. Brizgys. Ilgesnės kalbos buvo dr. Račkaus ir vysk. Brizgio. Pirmasis atpa-

sakojo pagrindines priežastis, kurios pašaukė gyveniman vyčių organizaciją ir jos laikraštį sukaktuvininką. Vysk. Brizgys pasidžiaugė vyčių praėties veikimu, kuris buvo žinomas ir Neprikl. Lietuvoje, nuo pat atvykimo į Ameriką sekęs vyčių veikimą, yra dalyvavęs visuose seimuose, išėmus šių metų seimą, nes tuo metu buvo išvykęs į Tarpt. Eucharistinį kongresą Brazilijoje. Ekscelencija į vyčius žiūrįs optimistiškai. Šiuo metu matomas kad ir toj pačioj Chicagoj kuopų apmirimas yra tik laikinas reiškinys. Vyčiams lemta pabusti net ir tose kolonijose, kuriose seniau gyvavo ir dirbo lietuviškąjį darbą. Reikia tik daugiau pasistengti. Pats Ekscelencija pasisakė jieškąs būdų dviejų kraštų — Amerikoj gimusio ir augusio ir iš Lietuvos pastaruoju laiku atvykusio — susiartinimui ir bendradarbiavimui. Pradžia, sakė, tam jau yra, nes sukaktuvininką "Vyčių" jau kelinti metai redaguoja iš Lietuvos atvykęs buvęs jaunimo "Pavasario" sąjungos vadas dr. J. Leimonas, o kartu su juo gražiai dirba ir Amerikoj augusi lietuvė, F. Grendelytė, jo padėjėja.

Ekscelencijos kalba sukėlė daug minčių, svarstytinų tiek sendraugių, tiek vyčių jaunių kuopų susirinkimuose, kad organizacijos veikimas Chicagoj pagyvėtų, kad vyčių vardas vėl įeity į katalikiškosios visuomenės sąjudį.

Reikšmingą sveikinimą raštu sendraugiams perskaitė skautų "Lithuanicos" ir skaučių "Aušros Vartų" tuntų atstovas Pranas Nedzinskas, o Vyčių Illinois ir Indiana apskrities vardu žodžiu sveikino apskr. pirm. A. Lubertas.

Gražus momentas buvo įteikiant pakeltiems į Tretįjį ir Ketvirtąjį laipsnius nariams atitinkamus pažymėjimus. Šioms pareigoms Centro pirmininkas Al. Vasiliaskas buvo įgaliojęs V. E. Pavį, Centro Ritualo komisijos narį. Sendraugių pirminkui iššaukus vardu kiekvieną narį ir, pakvietus prie garbės stalo priešais vskupą, čia suglaustai buvo atpasakota jo nuopelnai organizacijai ir prisegtas laipsnio medalis. Į Tretįjį laipsnį pakelti iš 5-tos kuopos Loreta Mečekonytė ir Jeanetė Norvilaitė, iš 36-tos kp. V. Gestautas, Irena Sankutė ir S. Zukaitė, iš 112-tos kp. G. Cibulskytė ir Betty Tucker, iš sendraugių B. Paliliūnienė ir inž. K. Paukštys. Į Ketvirtąjį laipsnį pakelta iš sendraugių veikėja Teklė Norbutienė.

Meninę minėjimo programą išpildė G. Mačytė, plačiai žinomo Stephens mergaičių ansamblio solistė, R. Andriukaitienė, Šv. P. Marijos Gimimo parapijos solistė

ir tos parapijos varg. A. Giedraitis, padainuodami solo ir duetu visą eilę lietuviškų dainų.

Bendrai, "Vyčio" 40 metų sukakties minėjimas praėjo daug geriau nei ruošėjai tikėjosi.

Meno paroda. Dail. M. Murino ir J. Dobkevičiūtė - Paukštienės, sendraugių kuopos ilgamečio sekretoriaus inž. K. Paukščio žmonos, piešinių paroda buvo suruošta gruodžio 3-11 dienomis Maria Augšt. mokyklos patalpose. Buvo išstatyta daugiau kaip 80 gamtovaizdžio, kompozicijos, portretų, naturmortų, lietuviško gyvenimo būties ir religinio turinio paveikslų bei figūrinių kompozicijų, pieštų aliejumi, tempera ir kitomis priemonėmis.

Sendraugiai ir lietuviškoji visuomenė gausiai parodą lankė.

Sendraugio duktė — studentų pirmininkė. Diana Rėkus, sendraugių Rėkų duktė, Šv. Juozapo Augšt. mokyklos studentė, išrinkta šių mokslo metų visos mokyklos studentų pirmininke. Ji taip pat priklausė tos mokyklos dramos rateliui, kuris su vaidinimais gastroliuoja po kitas augštesnes mokyklas ir universitetus.

Jos tėvelis Vincas Rėkus yra vienas Lietuvos Savanorių - Kūrėjų draugijos organizatorių, laikraščių bendradarbis ir žymus kitų organizacijų veikėjas.

Pašventino gražių rezidencijų. Matas ir Ksaverija Zizai, vyčių veteranai ir sendraugių kuopos nairai, pasistatę gražių rezidencijų Marquette Parke, suruošė rezidencijos pašventinimą, pakviesdami daugiau kaip 20 svečių: bankininkų, namų statybininkų, stambių pramonininkų, spaudos atstovų ir k. Svečių tarpe buvo ir rezidencijos architektas Mulokas.

Pašventinimo apeigas atliko kan. J. Paškauskas, Šv. P. Marijos Gimimo parapijos klebonas, o pokylio programą pravedė kun. J. Makaras, tos parapijos vikaras.

M. Zizas yra iš lietuvių stambiausias namų statytojas Marquette Park apylinkėje, taip pat pavyzdingas parapijos, tautinių reikalų, lietuviškų įstaigų ir katalikiškos spaudos rėmėjas. Priklauso visai eilei idėjinų draugijų ir jas remia.

Zizų sūnus Albertas ir dvi dukterys Josephina ir Eleonora yra sukūrusios šeimas. Vyresnioji Josephine, baigus teisės mokslus sudaro tėvo statomų namų pardavimo - pirkimo dokumentus, o jos vyras yra gabus namų pardavėjas. Jaunesnioji duktė yra ištekėjus už lietuvių advokato Yasus.

CHURCH OF OUR LADY OF VILNA OBSERVES ITS GOLDEN JUBILEE

IN MEMORIAM

More than 300 parishioners and friends of Our Lady of Vilna Church, Manhattan attended a Solemn Mass of Thanksgiving in the newly-redecorated edifice on the lower west side of Manhattan on Sunday, Oct. 16, in observance of the golden jubilee of the founding of the parish.

The Most Rev. James H. Griffiths, Auxiliary Bishop of New York, presided at the ceremonies and represented His Eminence Francis Cardinal Spellman, Archbishop of New York. The guest preacher at the Mass was the Very Rev. Msgr. John Balkunas, pastor of the Church of the Transfiguration, Maspeth, Queens; who addressed those present in Lithuanian.

Bishop Griffiths remarks both in English and Lithuanian were recorded in the Church by the Voice of America and were broadcast to Lithuania and to other nations behind the Iron Curtain.

The celebrant of the golden jubilee Mass the Rev. George Gurinskas, Administrator of Our Lady of Vilna Church, who was assisted by the Rev. John Pakalniskis of the Church of the Annunciation, Brooklyn; deacon and the Rev. Vitautas Pikturna of St. Mary of the Angels Church, Brooklyn; sub-deacon, the Rev. George Riauba of St. Philip's Church, Reed City, Michigan was master of ceremonies.

More than 15 prelates and priests from various Lithuanian parishes in the metropolitan area were present at the Mass, including the Rt. Rev. Msgr. Ignatius Kelmelis, pastor of the Church of the Holy Trinity, Newark, and the Rt. Rev. Msgr. Edward Stukelis, P. A., chaplain at the Leo House, New York City who served as chaplains to Bishop Griffiths.

Also present in the sanctuary was the Rt. Rev. Canon Joseph Meskauskas, now residing at the Leo House on West 23rd St. in Manhattan.

Music at the Mass was furnished by the Our Lady of Vilna men's choir under the direction of J. Rajackas, who was seated at the organ. Soloist for the occasion was Macislauis Rezgaitas, who sang the "Ave Maria."

Our Lady of Vilna parish was founded in 1905, around which time it is estimated that close to a quarter of a million of Lithuanian people had immigrated to the U. S.

The new parish was established to meet the needs of the growing Lithuanian population in New York and the church was named in honor of Our Lady of Vilnius one of the most important shrines in Lithuania. The Rev. Joseph Sestokas was appointed administrator and plans were completed for the construction of a church at 568-570 West Broome St. on the lower west side. In the meantime religious ceremonies were conducted in the basement of St. Theresa's Church in the neighborhood. The new church was completed in 1911; the Rev. Peter J. Lamb succeeded Father Sestokas as administrator of Our Lady of Vilna parish in 1937 and continued in that capacity until July, 1941, when Father Gurinskas the present administrator was assigned to the parish.

At the conclusion of the Mass, Father Gurinskas was the celebrant of Solemn Benediction of the Most Blessed Sacrament, assisted by Father Pakalniskis and Father Pikturna, who served as deacon and sub-deacon.

Following the Mass on Sunday, a dinner was served in St. Anthony's of Padua Church Hall in Manhattan at which Bishop Griffiths and Father Gurinskas were the principal speakers. Joseph Boley, past president of the Knights of Lithuania and a parishioner of Our Lady of Vilna Church, served as toastmaster.

*"It seemeth such a little way to me
Across to that strange country,
The Beyond!*

*And yet, not strange, for it has grown to be
The home of those of whom I am so fond.*

Photo by Charles Bason

New York-New Jersey K. of L. District honors the memories of two past officers, LOUIS KETVIRTIS and CHARLES VASKAS. Delegates gathered at Louis Ketvirtis' grave where Rev. Dominick Pocius of Our Lady of Sorrows Church led the group in prayer.

*And so for me there is no death...
It is but crossing with abated breath
A little trip of sea*

*To find ones... loved ones... waiting on the shore
More beautiful, more precious than before."*

— Author Unknown.

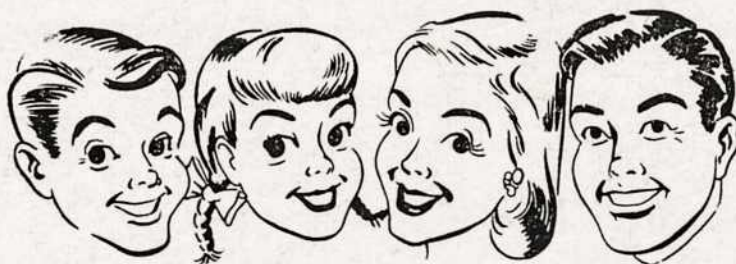

Photo by Charles Bason

Miss Helen Pinkin, former national trustee, of Elizabeth, New Jersey, places wreath on grave of Charles Vaskas at Holy Cross Cemetery, North Arlington, N. J.

JUNIOR PAGE

ORGANIZUOKIME JAUNESNIUOSIUS VYČIUS!

Brooklyn, N. Y. (41). Our Junior council was formed in the spring of 1953, and has been quite active to the present time. We have ten members and meet semi-monthly (2nd and 4th Wednesday of the month). Our Executive Board consists of Anthony Mazeika, Jr., president; Julie Balčiunas, secretary; Roma Senkus, treasurer and an Affairs Committee appointed from season to season.

Next month, we will announce the elected officers for 1956, since the majority of the present officers will be advancing to the regular Council 41, in January.

In compliance with the Spiritual Program of the K. of L., the Juniors together with the Seniors jointly receive Holy Communion frequently at a designated Sunday, specially reserved for K. of L'ers.

We pay dues monthly. Throughout the year, (as part of recreation) we arrange sightseeing trips to New York City, hikes, beach parties and occasionally hold a dance.

Anthony Mazeika, Jr.
149-31 120th St.
South Ozone Park 20, N. Y.

Worcester, Mass. (26). The Halloween party sponsored by the Seniors on October 28th, was a great success. All Juniors had a marvelous time, thanks to Father Tamulevičius, Eddie Daniels, Joe Sakaitis, Tony Morkunas, Rita Pinkus, Adele

Ivaska, Ann Bendor, Virginia Daniels, Beverly Cunic and others.

Many games were played, and among the winners were: Eleanor McMorrow, Alphonse Pranckevičius, Thomas McMorrow and Bobby March. Robert Thompson received first prize for his unique costume. Honored annual guest at the party was Father Volungis, dressed as a "friendly neighborhood policeman."

Our pre-Advent dance held November 25th, was chairmaned by Jimmy Godek.

Algis Garsys, one of our sports-loving members, made the Morrone Petroleum basketball team. Congratulations. **Alvira**

**Junior Council 3,
Philadelphia, Pa. —
Halloween Party.**

KUR BĖGA ŠEŠUPĖ

Kur bėga Šešupė,
Kur Nemunas teka,
Ten mūsų tėvynė,
Graži Lietuva;

Čia broliai artojai
Lietuviškai šneka,
Čia skamba po kaimus
Birutės daina.

Bėkit, bėkit,
Mūsų upės,
Į marias giliausias!

Ir skambėkit,
Mūsų dainos
Po šalis plačiausias!

Apsaugok, Aukščiausias,
Tą mylimą šalį,
Kur mūsų sodybos,
Kur bočių kapai!

Juk tėviška Tavo
Malonė daug gali!
Mes Tavo per amžius
Suvargę vaikai.

Neapleisk, Aukščiausias, mūsų
Ir brangios tėvynės,
Maloningas ir galingas
Per visas gadynes!

Maironis

Pavyzdingu gyvenimu ir kultūringu elgesiu garbingai atstovauk savo tikėjimui ir Lietuvai.

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

ILLINOIS - INDIANA DISTRICT

CHICAGO, ILL. (C-24 and C-99)

Pre-Advent Dance

Our first attempt in sponsoring an affair jointly as co-councils proved to be quite successful both financially and socially. The Dance Committee consisting of Jack L. Jatis, chairman, Pete Butkus, Joseph Stanaitis, David Plesic and Frank Jurgaitis, outdid themselves in decorating the K. of L. Youth Center in a most elaborate way. The cold atmosphere of barren painted walls was converted into the soft air of a Paris cabaret with soft lights and canopy effect. Financially the returns were well over the three-figure mark, thus making it the most prosperous termination of any enterprise held by councils in the district this season!

District Spark in Membership

Since the revival of Councils 24 and 99, membership in the entire district has shown a marked increase. Due to the complacency of district officers and council leaders of last spring and summer, when we hit the lowest level in our K. of L. history both in membership and activity, the beehive activity of the past two months is unbelievable. Councils 24 and 99 have the unique record of continually declining the acceptance of members from other councils. Because of the fears of other councils that these two revived councils may soon be the largest councils in the district, they have passed a resolution that during the first year of operation, membership in Council 99 be limited to 99 members and in Council 24 to 24 members, thereby giving other councils in the district a conservative mark to shoot at.

Spiritual and Cultural Program

Our Lithuanian Affairs Committee, headed by David Plesic, was among the first to take the initiative in becoming active in the Chicago area. We expect his leadership will result in a good record for our councils by convention time.

Our Spiritual Adviser Rev. Jonas Borevičius, S. J., has been the first priest to attend a meeting of the Illinois-Indiana district since March, 1953. Father Borevičius is the official Youth Director of the Lithuanian Catholic Federation, and we are proud of having him as our Spiritual leader.

Juniors

Both councils will soon announce the organizing of a K. of L. Junior Council, in accordance with the last convention's appeal for Junior Councils.

Joseph Stanaitis, president of Council 99, with previous K. of L. experience as member of C-114, South Chicago, at present is the Membership Chairman of the Don Varnas Post, American Legion. Due to his efforts, the Post has just attained first place in new membership standing in the district.

Sports Activity

The K. of L. Bowling League meets every Sunday afternoon at the Fero Lanes Bowling Alleys, 5138 W. Cermak Road, where Councils 24 and 99 have three regular teams. They are equipped with snappy bowling outfits. The uniform shirts were donated by Don Varnas Post, A. L. The Sports Program is co-chaired by Edward Miller and Phil Masteika, present and past Commanders of the Don Varnas Post, A. L., respectively.

CHICAGO, ILL. (C-36)

At its December meeting, Brighton Park council elected the following officers for 1956: Frank Petkunas, president; Sophia Zukas, 1st vice president; Irene Sankus, 2nd vice president; Helen Meizis, recording secretary; Estelle Miller, financial secretary; John Meizis, treasurer; John Kankovicius, sgt.-at-arms; and Zenon Meizis, Dell Tamasauskas and Peter Žansitis, trustees.

Vyto Gestautis, past president, exchanged marital vows with Loretta Zailis on January 7th. One more confirmed batchelor is lost. Another recent capture was Irene Zyzes, who married Casey Grikenis last November.

Our council has several members in the Illinois-Indiana district bowling tournament: John Dauginas, Loretta Kassel, Frank Petkunas, Dell Tamasauskas and Sophie Zukas; also bowling on other teams we have Aldona and Garifeld Hitzemann, Barbara Janulis, Ed and Al Pratt, Irene Sankus, Helen Sirvinskas and Peggy Zakaras.

P. Žansitis

K. of L. CALENDAR

January 21, — Athol, Mass. (C-10), Winter Carnival. Dance at American Legion Home.

January 22, — Dinner at Tully Brook Inn, Tully, Mass. Outdoor sports followed by supper and evening social.

January 29 — Testimonial Dinner tendered Joseph Boley, Robert Treat Hotel, Newark, N. J.

February 11 — Great Neck, N. Y., St. Valentine's Dance, Steamboat Inn.

OHIO-MICHIGAN DISTRICT

CLEVELAND, OHIO (C-25)

The day was sunny and warm; no sign of rain for a change; flowers were beautiful and there was a lot to see — over 300 blooms, and no two alike! What happened? Our last picnic of the year was held October 9th, in the dahlia garden of Mr. and Mrs. Juozas Sadauskas. Members enjoyed the delicious food and refreshments served, and music provided by Tony Buknis and his Melody Aces. We thank our host and hostess of the day.

In September, Tony Kunigiskis entertained us at his home. There, too, was a great turn out. Ačiū, Antanai.

After our Christmas party, and card party held this month, we now have further plans to help the less fortunate people. We plan to sponsor affairs for the benefit of the Aged and the Crile Veterans Hospital.

Two of our members enjoyed extensive trips last year: Adele Greb toured the New England States; Mary Trainy visited New York City and Washington, D. C.

We wish a speedy recovery to Mrs. Walter Sadauskas, sister-in-law of Juozas Sadauskas, and to Barbara Dewitt, friend of Ursula Yankauskas. Since Babs will be indisposed for several months, send her a get well card at 2285 Grandview, Cleveland Heights.

Ben Karklis recently moved into his new home in Euclid, Ohio. Do we hear wedding bells, next?

Delayed birthday greetings to Anthony Buknis (Nov. 17) and Rose Sadauskas (Dec. 10). Also, Happy Birthday to Pauline Glugodes (Jan. 15).

Our meetings are held the second Tuesday of each month, 7:30 p.m. We have many fine plans for future activities in our council. Come and join us.

Laimingu Nauju Metu!

J. M. Z.

DAYTON, OHIO (C-96)

Members enjoyed the unique affair — "Hard Times Party" held at the Inland Activity Center, November 26th. The Ladies took charge

of the food, as usual. John Scott certainly looked authentic. George Mikalauskas arrived in his "Sunday Best" — with mit gloves no less. When the "sheriff" Eva Leisure came, with shot gut and all, Charles Petkus looked worried. Pat Zelinskas was happy that pins (safety) were invented! It was good to see Stan and Helen Vaitkus, Kitty and Lou Prasmantas, George and Fran Zelinskas and Joe and Josephine Rimkus mingling with the "gang." Can't understand why Frank Gudelis and Lou Prasmantas had such long faces on. Jim Omlor did a fine job in the record department. We commend our chairlady of the evening, John Kavalauskas.

As part of our Advent duty, members received Holy Communion at the 8 o'clock Mass on December 4th. After Mass, members enjoyed breakfast at the Hotel Biltmore. The council should be proud of the turnout at the Mass. It was one of the best in a great many years.

On November 29th, members of the "Ladies Auxiliary" met at the home of Ada Sinwitz, and helped make Christmas door decorations for her holiday display. They particularly enjoyed taking home a sample of the decorations!

December birthday greetings: Andy August, Frank Gudelis, Joe Somintus, Frank Vangas, Joan Kavalauskas and Mike Petkus.

Congratulations to Jim and Phyllis Richie on the birth of their first child, a boy! (Prospective Junior member.)

We thank Ted and Elinor Sluzas for inviting the council to make use of their basement on New Year's Eve for our Annual Party.

Happy New Year to our many many friends!

Us Petkus'

PITTSBURGH DISTRICT

PITTSBURGH, PA. (C-19)

At our October meeting, the most important business discussed was the K. of L. Radio Banquet. Julie Aleshunas accepted to solicit ads for the Souvenir Program Book; Al Onaitis was designated M. C.; and many other members volunteered to work on the banquet committee.

Members received Holy Communion on November 6th, and after

Mass enjoyed breakfast in St. Casimir's School Hall.

Our fifth anniversary of the K. of L. Radio was properly commemorated with a banquet held in St. Casimir's school hall, Sunday, November 13th. Through the hard efforts of our council members, the banquet was a success. Jack Stukas of Hillside, N. J. and national chairman of the Cultural Committee, was our distinguished principal speaker. Jack needs no introduction — especially to those who attended the Convention in Newark. We are all aware of his abilities and his excellent judgment regarding what K. of L. stands for and we also know what it means to him. He set a wonderful example of what we'd all like to be able to do — to speak Lithuanian as fluently as he does. The Pittsburghers were overwhelmed with his informative talk. We are grateful to Father Plantes and Father Susinskas, who also gave interesting talks. "Kupletai" verses, composed and sung by Vyto Jucevicius to the accompaniment of his accordian, was an added feature to the program. Out of town visitors included Eddie Thompson from Newark, N. J. and Mary Trainy, Ben Karklius and Antanas Buknis, all of Cleveland, Ohio.

Members who celebrated their birthday in November were: Walter Chinik, John Katella, Nellie Kuntz, Anna Navickas, David Palmer, John Skemundris and Florence York. Madyln and Bob Petraitis celebrated their wedding anniversary on November 29th. Anthony Karauskas and Albin Kelmeckis celebrated their birthday in December. Sveikiname!

Laimingu Nauju Metu Visiems.

M. C. and M. P.

NEW YORK - NEW JERSEY DISTRICT

LINDEN, N. J. (C-113)

Happy New Year!

The Barn Dance held last October, was enjoyed by all who attended. Joe Smith capably handled the auction. Joe Sable chairmanned the affair most expertly.

Our council sponsored a **Lithuanian Smorgasbord** jointly with the "Moteru Sajunga" for the benefit of

ANTANAS BACEVICIUS-SR.
11140 S. HOYNE AVE.
CHICAGO, ILL.

"News Bits"

the three churches attended by the majority of our members. It was fabulously set up with Lithuanian delicacies, only. Victor Guzewicz, originator of the idea was co-chairman with Adele Leraitis of the Mother Sajunga. Every available member cooperated. Not only did they sacrifice their time and effort, but also donated food. It was a highly successful undertaking.

Congratulations to Gertrude and Henry Nemaiskis on their recent marriage; also to Mr. and Mrs. Edward Strazdas who exchanged vows in Spain.

Florida bound, after Christmas, are Joe K., John T., Adele L. and Ruthie and Tony V.

Sally Ashmont

GREAT NECK, N. Y. (C-109)

Our Executive Board for the coming year of 1956 will be as follows: President — Alexander Wesley, Vice-Pres. — Richard Marks, Recording Secretary — Stacy Wesley, Corresponding Secretary — Josephine Rusas, Treasurer — Lou Ann Sosaris and Financial Secretary — Mary Picardi.

Our meetings have been changed to the first Wednesday of each month. This was arranged so as not to conflict with other activities of our members. Our last report shows our council to have 20 paid-up members. In starting off the New Year, let's have each member make an effort to attend our meetings. One evening a month is not too much to ask for our organization. We have arranged to hold our meetings when convenient for the members; now, let's have your cooperation.

We welcome into our council, Arline Shulin, who has already volunteered her assistance in many of our activities.

Our Rummage (White Elephant) Sale held in November was a great success. This was our initial attempt, however, we are not only planning yearly Sales, but recommend it to other councils as well. Our thanks to the "Brooklyn boys" for attending and keeping us company.

News-Bits:

Congratulations to Mary and Julius Picardi on the arrival of their new bundle of joy, Carol Lee; also to our former members, Ann and

Stanley Yozenas on the addition to their family, Stanley, Jr.... Sincere condolences to Ricky Marks on the passing of his grandfather, and to our former very active member, John Titenis, who recently lost his mother. We welcome Johnny now that he has become once again a permanent resident of our town... Nice, also, to see Joe Dauksis home again. Come on down to the meetings and join with us again.... A surprise to see Al Lugauskas at our meetings after so long a period of absence. Our meeting was made to be a very interesting one in which Al showed us movies of Skin-Divers, a club in which he is an active member.... Don't see much of Jerry Kaye around. College life around Seton Hall must keep him busy.... Jo Rusas is still continuing her Lithuanian courses at Columbia. "Ar moki kalbėti lietuviškai?"... Birthday greetings to Lou Ann Sosaris who celebrated hers in November, and to Gladys Banks who is a New Year's baby. We're still waiting to see pictures of your trip abroad, Gladys.... We extend "get well" wishes to Bill Bernatovich, who has had quite a siege of inactivity. Get that bug out of your system, Bill.

Plans are being formulated for our Valentine's Dance on February 11th to be held at the Steamboat Inn, Great Neck. This is the last Saturday before Lent, therefore, we feel this is one affair you won't want to miss.

"Snoopy"

AMSTERDAM, N. Y. (C-100)

At our December 5th meeting, Pauline Urban gave an accurate account of the previous month's business; Gene Gobis reported that the Food Sales held on November 27th was most successful and also informed the members that the Christmas Party is to take place on December 11th at the Mohawk Lodge. Father Baltch gave a most interesting talk on the GOSPEL, followed by a short talk on Father Contons' article "Do Men Exist Who Will Fight For Truth."

At the close of the meeting, Gene Gobis pleasantly surprised Sophie Olbie with a birthday cake and all members helped celebrate her birthday. Father Baltch presented Sophie with a copy of the New Testament — a lifetime gift.

Three well known Knights, Chip Chaponis, Frank Misekevicz and Eddie Jankauskas of Elizabeth, N. J., detoured from their original plan to attend a local movie and instead ended up in Amsterdam, N. Y., Saturday, November 12th. They toured the city that evening and Sunday afternoon visited with Gene Gobis and Sophie Olbie. They all reminisced about the national convention, and after several hours, journeyed back home.

Gene Gobis made a flying trip to Hartford, Conn. in November, visited with Sue Bairunas and was guest of Joe Wiezalis at the last football game of the University of Connecticut of which he is an alumnus. Connecticut scored over Holy Cross, 6-0. Also, attending the game were Al Adakonis and Sue Bairunas. Later, Don Andrelunas joined the party.

Smile & Sparkle

**NEW ENGLAND
DISTRICT**

ATHOL, MASS. (C-10)

Members enjoyed a Halloween Rag Party held at the Simplex Country Club in Gardner. Paul Fretette, dressed in costume, received a lot of comment. Father Yankauskas proved to be quite a shark at the game of pool. The committee in charge — Brownie Kukauskas, Barbara Milosh, Maryann Rodski, Stacy Boris, Ann Penny and Louise Cole — did a fine job.

Our annual WINTER CARNIVAL will take place the weekend of January 21. Saturday evening, there will be a dance at the American Legion Home in Athol with music provided by Blue Jackets. Sunday, dinner will be served all guests and members, and the afternoon program will consist of skating and outdoor sports. Supper and dancing will round out the evening.

On Sunday, November 26th, Father Yankauskas and Father Auktikalnis guided us through a tour of the Holy Cross College and its grounds in Worcester.

We cordially invite all members and guests at our WINTER CARNIVAL, January 21 and 22, 1956.